

บทภาพยนตร์
เรื่อง “ไฟไหม้ หัวใจพอเพียง”

SCREENPLAY SCRIPT “New Life NO Hell”

ผู้เขียน: คู่ตืน ชาวหินฟ้า

ความยาวเรื่อง: ประมาณ 100 นาที

TITLE : 5 MIN.

ฉาก: (TITLE BACKGROUND) – SCENE NO. :00A

ภายนอก / บริเวณร่มโพธิ์ที่อยู่ใกล้ๆ ห้องทำงาน / กลางวัน : ข้อความ TITLE

ซีนโลโก้ ผู้สร้าง

- (1) นักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก
- (2) ผู้สนับสนุนทุนสร้าง (รายใหญ่)
- (3) คิคคี

FADE

ภาพใกล้มาก เห็นซากใบโพธิ์แห้ง ที่เหลือแต่เส้นใย วางนอนสงบนิ่งอยู่บนก้านใบโพธิ์ในหนึ่ง บลิวลอยไปตามแรงลม ไม่ไกลนัก ผ่านเข้าไปทางหน้าต่างห้องหนึ่ง ที่เปิดอ้าอยู่ ใบโพธิ์ ถูกแรงลม พัดพาปลิวไป ใกล้หิ้งหนังสือที่อยู่ใกล้หน้าต่าง แล้วค่อยๆ โยตัว ตกลงข้างๆ ภาพพระบรมฉายาธิสลักษณะ ของในหลวง ซึ่งเป็นภาพที่ถูกพิมพ์ลงบนปกหนังสือปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ลมพัดแรงขึ้น พัดจนหน้าหนังสือปลิวเปิด เห็นข้อความใกล้มากๆ อ่านได้ใจความ เป็นข้อความสำคัญ ของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ลมพัดทวีความแรงเป็นระยะ จนทำให้หน้าหนังสือถูกเปิด เห็นข้อความอ่านได้ชัดเจน

ขึ้นข้อความ TITLE (CROSS FADE)

- (4) ผู้เขียนบทภาพยนตร์
- (5) ผู้อำนวยการสร้าง
- (6) ผู้ออกแบบงานสร้าง

FADE

ACT 1 : 20 MIN.

ฉาก: (TITLE BACKGROUND) (ต่อเนื่อง) – SCENE NO. :00B

ภายใน / บรรยากาศห้องทำงานหรู / กลางวัน-ใกล้ค่ำ : ใหญ่ (ยังไม่เปิดเผยตัว)
: ชื่อความ TITLE

แรงลม ได้พัด ซากใบโพธิ์ ไบนั้น ปลิวหายไป

เมื่อมองจากมุมสูง ผ่านพัดลมเพดานใบใหญ่ ที่กำลังพัดอยู่อย่างช้าๆ จะเห็นภาพเจ้าของสมุดเล่มนั้น กำลังเขียนเล่าถึงเรื่องราวชีวิต ของนักธุรกิจชายคนหนึ่ง ขณะจรถปากกาที่หน้าสมุด ซากใบโพธิ์ ได้ปลิวตกลงข้างสมุดบันทึก อย่างช้าๆ

ต่อชื่อความ TITLE (CROSS FADE) ที่มงานสร้าง

- (7) ผู้กำกับการแสดง
- (8) นักแสดงนำ
- (9) นักแสดงประกอบ

ภาพเหตุการณ์ต่อจากนี้ไป ได้ดำเนินไปตาม เรื่องราวที่ถูกเขียนลงไปในสมุดเล่มนั้น ...

FADE

ฉากไตเติล 1: – SCENE NO. :99.1-99.2

ภายนอก / ทางแคบๆ ซอกแคบๆ / กลางคืน : มีอปีน 2 คน กับ รง
: ชื่อความ TITLE

(1) ทางเดินแคบๆ ของชุมชนแห่งนี้ รายรอบด้วยบ้านคนไม่หนาแน่นมากนัก คืบนี้ ขณะฝนตกหนัก บรรยากาศมืด แสงสลัว จากไฟฟ้าสาธารณะติดยๆ ดับๆ ที่ส่องมาเป็นระยะ มองเห็นชายคนหนึ่ง กำลังวิ่งหนีใครมา สักครู่ พบว่า มีชายอีก 2 คน กำลังถืออปีน วิ่งไล่ตามมาติดยๆ

(2) เสียงรอยเท้าย้ำ ร่องน้ำ ก็รู้ว่า มีชายคนหนึ่งวิ่งหนี แต่มีอีก 2 คนวิ่งตามไล่หลังมา อย่างกระชั้นชิด

(3) เท้าของชายที่วิ่งหนี สะดุดกับเศษไม้ที่วางขวางอยู่ จึงหกล้มลงไป ทำให้ ชายอีก 2 คน ชะลอลความเร็ว และหยุดลง

(4) มองเห็นใบหน้า ชาย 2 คน ชัดเจน เพราะยืนตรงกับ ลำแสงไฟพอดิ คนอยู่หน้า ยกปิ่นขึ้นส่องไปที่ คนที่หกล้มอยู่ ซึ่งกำลังตะเกียกตะกาย คลานหนี (ยังไม่รู้ว่า เขาเป็นใคร)

(5) เสียงปี่ดังขึ้น **ปี่ง! ...(*)**

(6) ชายคนที่กำลังตะเกียกตะกายหนีต่อ ก็แน่นิ่งไป เห็นแต่รอยเลือดไหลออก ที่กลางศีรษะ ปะปน ไปด้วย น้ำฝน ที่กำลังตกลงมา

(7) เห็นใบหน้าของคนร้าย ใส่อารมณ์สะใจ ในความแค้น

ฉากไตเติล 2:

ภายนอก / **บนถนนสายหลัก** / กลางคืน ฝนตก : ใหญ่ (แต่ยังไม่เปิดใบหน้า)
: ข้อความ TITLE

(8) รถเก๋งคันหรู วิ่งด้วยความเร็วสูง เจ้าของรถเหยียบคันเร่งไม่ยั้ง ผ่าน ถนนชอย สอง สามแห่ง

(9) เมื่อถึงหน้าบ้าน จอดรถทิ้งไว้ รีบวิ่งเข้าไป กลับพบแต่ความว่างเปล่า ไร้ผู้คน เขาไม่สนใจเลยว่า จะเป็นเวลาอะไร

ฉากไตเติล 3:

ภายใน / **บรรยากาศห้องทำงานหรู** / กลางคืน : ใหญ่ (แต่ยังไม่เปิดใบหน้า)
: ข้อความ TITLE

(10) เมื่อเปิดประตูเข้าไปในห้องทำงาน พบแต่ความวังเวง ซ้ำๆของ รก รุงรัง ไร้ระเบียบ ...

(11) ซักลั่นซึกออกมา... เห็นปี่น... (12) หยปี่น ... (13) เสียงปี่ดังขึ้น **ปี่ง! ...(*)**

[ลำดับเหตุการณ์ ระหว่างฉากไตเติล 1 – 2 – 3 : (1) (8) (2) (9) (3) (10) (4) (11) (5)+(13) (6) (7)]

- SCENE NO. :99

ต่อข้อความ TITLE (CROSS FADE) ทีมงานสร้าง

(10) ผู้ถ่ายภาพ

(11) ผู้ตัดต่อลำดับภาพ

FADE

ฉาก: - SCENE NO. :00C

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องทำงาน / กลางวัน : ใหญ่ (แต่ยังไม่เปิดใบหน้า)

รูปถ่ายหน้าตรง ครึ่งตัว ในกรอบกระจกหุ ขนาด 20 นิ้ว ที่ถูกตรึงแน่น อยู่บนผนังห้อง ป่งบอกถึง ความ มุ่งมั่น ความภาคภูมิใจ ของผู้ชายเจ้าของรูปนั้น (รูปถ่ายของใหญ่)

V.O. (ใหญ่)

“เรื่องราวชีวิตของผม มันอาจจะดูธรรมดา ไม่สลักสำคัญอะไรนัก”

“แต่มันก็สร้างความสับสน และยุ่งยากให้แก่ผม ตลอดมา”

“จนผมเอง ก็คาดไม่ถึงเหมือนกันว่า เรื่องมันจะจบอย่างไร ดี หรือ ร้าย”

FADE

มองเห็นมือ กำลังพลิกดู แบบก่อสร้างอาคารหูกู ทิวทัศน์รีสอร์ท ภาพรถยนต์ เครื่องบิน ผู้หญิงสวยๆ เพื่อนหนุ่มสาวรายล้อม

V.O. (ใหญ่)

“ผมก็เป็นมนุษย์มีกิเลสคนหนึ่ง ที่อยากได้ อยากมี อยากเป็น กะเขาบ้าง”

“มันผิดด้วยหรือ ที่ผม จะไขว่คว้ามัน ถ้าผมมีโอกาส ดีกว่าคนอื่น”

FADE

ฉาก: ชื่อภาพยนตร์ – SCENE NO. :00D

ภายนอก / วิวหมู่บ้าน และวิถีชีวิตของคนในหมู่บ้าน / กลางวัน

“ฟ้าใหม่ หัวใจพอเพียง”

หมู่บ้าน **แสงสุข** เป็นชุมชนกึ่งชนบทกึ่งชุมชนเมือง ผู้คนมีอาชีพหลากหลาย มีคนหลายฐานะ ทั้งคนดี คนไม่ดี คนจน คนรวย ซึ่งต่างก็มีวิถีชีวิตตามที่ตนถนัด และชอบ ้วยหนุ่มสาว ชอบวิถีชีวิตแบบสังคมเมือง แต่คนอีกวัยหนึ่ง ยังคงรักษาวิถีชีวิตดั้งเดิม

สภาพภูมิศาสตร์ ของหมู่บ้าน น่าอยู่ มีแหล่งน้ำ ที่นา สวนผัก สวนผลไม้ มีตลาดเล็กๆ แต่อุดมสมบูรณ์ ด้วยพืชผลการเกษตร เครื่องอุปโภคบริโภค เครื่องมือสื่อสาร มีโรงเรียน มีสถานอนามัย

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :01

ภายนอก / สวนผลไม้ / กลางวัน

: ใหญ่ (สมัยเป็นเด็ก) กับ พ่อ

ใหญ่ช่วยพ่อ ทำงานในสวน

ใหญ่

(หน้านิ้ว คิ้วขมวด ด้วยความหิว)

“พอ หยุดกินข้าวกันก่อนเถอะ”

พักกลางวัน พาถูกกินข้าว

พ่อ

“อาซีพออย่างพ่อ มันไม่รวยหรอก ขอให้ถูกตั้งใจเรียน เป็นเจ้าคนนายคนให้ได้นะ ลูก”

FADE

ฉาก: - SCENE NO. :02

ภายนอก / ฟุ้งนากว้าง / กลางวัน

: ใหญ่ (สมัยเป็นเด็กหนุ่ม) กับ พ่อ

ภาพในอดีต พ่อพาใหญ่ เดินลุยน้ำไปกลางบึงนา ซึ่งไปข้างหน้า ให้เห็นขอบฟุ้งนากว้าง ว่านี่คือ อาณาบริเวณที่พ่อสร้างไว้เพื่อลูกรัก ใหญ่มองพ่อ และมองบึงนา มองท้องฟ้าตามมือชี้ของพ่อ อย่างตื่นเต้น ตีใจ

V.O. (ใหญ่)

“โชคดี ที่พ่อแม่ของผม ทิ้งที่นา 200 ไร่ รอบตัวอำเภอ กับที่ดินสวยๆ อีก 50 ไร่”

“แล้วท่านก็จากไป ตอนผมอายุ 18 ปี ให้ผม ตัดสินใจอนาคต เพียงลำพัง”

“มันมีค่าไม่น้อยสำหรับผม แค่เอาไว้ทำทุนเรียนจบปริญญาตรี ก็เหลือพอ”

FADE

ฉาก: - SCENE NO. :03

ภายนอก / บรรยากาศหลังนักศึกษาเลิกเรียน / กลางวัน

: ใหญ่ และเพื่อนๆ

ใหญ่กับเพื่อนๆ ในชุดนักศึกษา... นั่งอ่านหนังสือในห้องสมุด... กินอาหารในโรงอาหาร... เดินหยอกล้อผ่านป้ายชื่อ มหาวิทยาลัย แห่งหนึ่ง

V.O. (ใหญ่)

“ผมเห็นด้วยกับพ่อ จึงไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ ที่นี้ผมได้เพื่อน รู้จักคนมากมาย”

“เพื่อนรุ่นพี่คนหนึ่ง ที่ผมสนิทที่สุด ชื่อเฮียทรงวิทย์ แก่เรียนบริหาร”

“เฮียบอกไว้ ถ้าจะเป็นนายคนต้องเรียนรัฐศาสตร์ ผมก็ว่าดีเหมือนกัน”

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :04

ภายนอก / ทางสามแยกเข้าชุมชน / กลางวัน

: ใหญ่ วิภา

มองเห็นถนนสายหลัก พาดผ่านทางแยกเข้าชุมชนอยู่ข้างหน้า รถเมล์ประจำทาง วิ่งมาจอดตรงทางแยก พอประตูรถเปิด เท้าข้างหนึ่งของชายหนุ่ม เดินลงจากรถ พร้อมกระเป๋าเดินทางตามแบบฉบับของ นักอนุรักษ์ รวากับว่าจะมาเป็น อาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อมที่หมู่บ้านแห่งนี้

เขาเดินเข้าไปในชุมชน อย่างมั่นใจ ท่ามกลางสายตาคินดี และคำทักทายจากเพื่อนบ้าน พี่ ป้า น้า อา แต่คนที่ตั้งใจมากกว่าคนอื่น คือ **ครูวิภา**

V.O. (ใหญ่)

“ผมเป็นคนมีไฟ มีฝัน มันก็เหมือนกับคนที่เรียนจบใหม่ๆ นั่นแหละ”

“ผมตัดสินใจ ไม่ผิดหรอก ที่กลับบ้าน เพื่อทำภารกิจที่พ่อแม่สร้างไว้ให้”

วิภา

(ซุกครุประชาสัมพันธ์ ยืน ไกลๆ ใหญ่ ยิ้มระรื่นตั้งใจมาก)

“ใหญ่ ... เค้านี่ใจนะ ที่ตัวเอง กลับมาอยู่บ้านเรา”

ใหญ่

“แล้ว ... วิภา สบายดีหรือ เป็นครูเหนื่อยไหม?”

วิภา

(ยิ้ม และเดินตามใหญ่ไป)

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :05

ภายนอก / ศาลาประชาคม / กลางวัน

: ปลัดอำเภอ ใหญ่ กลุ่มชาวบ้าน

ก้านัน ได้ลุกขึ้นประกาศต่อที่สาธารณะ ท่ามกลางการโห่ร้องยินดี ของชาวบ้าน

ปลัดอำเภอ

“สมแล้ว ที่คุณใหญ่ เป็นคนของหมู่บ้านเรา เรียนจบแล้ว ก็กลับมา”

“ยินดีด้วยที่หมู่บ้านเรา จะได้มีผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ คือ ผู้ใหญ่ ทรงกิต”

ใหญ่

(ยืนขึ้น ยิ้มอย่างพอใจ ยกมือทักทาย แล้วไหว้)

O.S.

(ปรบมือ โห่ร้อง)

“เฮ้... ไชโย... พวกเราได้ผู้ใหญ่บ้านคนใหม่แล้ว”

“ผู้ใหญ่ของเรา จบปริญญาตรีรัฐศาสตร์เขี่ยวะนะ ไม่อายหมู่บ้านอื่นแล้วละ”

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :06

ภายนอก / กลางนาข้าว / กลางวัน

: คำรง สุณี

มองเห็นนาข้าวเขียวสด ท้องฟ้าโปร่ง มีเมฆประปราย สุณี กำลังฉีกยาปราบวัชพืช โดยมีผ้าปิดจมูกอยู่ อีกด้านหนึ่ง คำรง กำลังหว่านปุ๋ยเคมีในนาข้าว ในปากก็ดูดยาสูบไปด้วย

สุณี หยุดฉีกยา เดินมานั่งพักที่ริมคันนา แล้วหยิบยาแก้ปวดเมื่อยขึ้นมากิน

สุณี

(มีอาการปวดเมื่อย หน้าซีด)

“พี่รง หยุดก่อนเถอะ ฉันจะแย่แล้วนะ”

คำรง หยุดหว่านปุ๋ย แล้วเดินมานั่งข้างๆ สุณี พร้อมกับส่ายหัว เบื่อหน่าย กับอาการป่วยของเมีย

คำรง

“นี่ เราจะมัวอ้อยอิ่ง ไม่ได้นะ เราค้ำค่าเขานา คุณใหญ่ เฮีย! ผู้ใหญ่ อยู่นะ”

“นี่ยังดี ที่คุณใหญ่ ผ่อนปรนให้เรามาตลอด ให้บ้าง ไม่ให้บ้าง แกก็ไม่ทวง”

สุณี

“ก็เราเป็นเพื่อนบ้านสนิท มาตั้งแต่รุ่นพ่อรุ่นแม่ เค้ายคงไม่ว่าอะไรหรอก”

คำรง

“เฮอ บุญคุณ ก็ส่วนบุญคุณ นี่ค้ำเขานา ก็อีกเรื่องนึง แกอย่าเอามาปนกัน”

สุณี

“แต่ ตอนนี้ ฉันไม่ไหวแล้วละ กลับบ้านกันก่อนเถอะ”

สุณี กับ คำรง พากันกลับบ้าน

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :07

ภายนอก / กลางสวนผลไม้ / กลางวัน

: ใหญ่ คำรง สุณี วิภา

ใหญ่ ออกเดินตรวจดู ต้นไม้ในสวน มี คำรง กับ สุณี ชูคติน ใส่ปุ๋ย เช่นรถ ในสวนผลไม้ของเขา

ครูวิภา ผ่านมา จึงหยุดคุยพวกเขาทำงานกัน และแอบชื่นชม ใหญ่ เป็นพิเศษ

หลังจากเสร็จงาน ทุกคน ก็เดินออกจากสวน หอบข้าวของ เครื่องมือ กลับบ้าน รุ่งเป็นคนเช่นรถ...เดิน

ใหญ่

“ขอบคุณ พี่รง กับ สุณี นะ นี่ถ้าไม่ได้พี่สองคน ผมคงอุ่นกว่านี้แน่”

สุณี

“ไม่เป็นไรหรอกค่า... งานในนา มันก็ไม่ได้ทำตลอด มาช่วยคุณใหญ่ก็ดีแล้ว”

ใหญ่

“ที่ตรงนี้ ที่พอหาได้ ผมคงทำไม่หมดหรอก ถ้าปล่อยไว้ มันก็คงเป็นป่ารกๆ”

“เอาเป็นว่า ผมจะแบ่งให้ พี่รง กับ พี่ณี ทำสวนหนึ่ง”

“ผลผลิตออกมา ขายได้ก็เป็นของพี่”

“ส่วนค่าเช่าค่าเช่า ไม่ต้องหรอก เพียงแต่มาช่วยผมดูแลสวนบ้างก็แล้วกัน”

คำรง

(เหลือกตามองคุณใหญ่ อย่างเกรงใจ)

“แต่ พวกผม ยังค้างค่าเช่าที่นาอยู่ล่ะครับ”

“นี่ถ้า เสียบุญชัย ไม่ยึดที่นา ผมกับลูกเมีย ก็คงไม่เดือดร้อนมากอย่างนี้”

ยังไม่ทันที่ ใหญ่ จะพูดอะไรต่อ ใหญ่ เห็นครูวิภา ยืนรออยู่ จึงทักทาย

ใหญ่

“สวัสดิ์ครับ ครูวิภา ผมเพิ่งเสร็จงานพอดี”

“ครูมารอผมนานไหมครับเนี่ย”

วิภา

(หยิบหนังสือ “พอดูอยู่พอกิน” ตีคมือมาด้วย และยิ้มเงินนิตๆ)

“เรียก วิ เอะจ๊ะ เห็นเป็นคนอื่นคนไกลไปได้”

“วิ ก็เพิ่งรับหนังสือ ไปแจกให้ชาวบ้านก่อน”

“เสร็จแล้วก็เลยแวะมาหาผู้ใหญ่ เอ๊ย คุณใหญ่ นี่แหละจ๊ะ”

ใหญ่

“งั้น... ผมเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อน แล้วเรารีบไปกันเลย ประเดี๋ยวพวกเค้าจะรอนาน”

“ผมกับครูวิภา จะต้องรีบไปประชุมลูกบ้าน ขอคุณพี่รง พี่ณี นะครับ”

พูดเสร็จ ก็เดินจากไป ปล่อยให้ สองผัวเมีย คุกกันต่อ

สุณี

(ยิ้ม ตีใจ หันไปพูดกับ รง)

“ต่อไป เรามีงานเพิ่มขึ้นสินะ แต่ก็ดีเหมือนกัน มีงาน ก็มีเงิน”

“อืม...จอยเป็นไงมั่งก็ไม่รู้ นี่เราไม่เคยส่งเงินไปให้ลูกหลายเดือน แล้วนะ”

“นี่พี่รง ต่อไปนี้ พี่ก็เลิกกินเหล้าได้แล้วนะ เลิกไม่ได้ ก็เพลาๆ ลงมั่ง”

“เมาที่ไร ก็เขาไม่อยู่ เล่นมวยตู้ จนหมดตัวทุกทีไม่รู้จะพนันกันไปถึงไหน”

“มีน่าล่ะ ถึงได้จนทั้งปี จนซ้ำซาก”-

คำรง

“แก ก็เหมือนกัน... แกเลิก เล่นมวย เมื่อไหร่ ฉันก็เลิก”

สุณี

(หยุดเดิน)

“อะไร นี่พี่จะเลิกกับฉันหรือ...”

“พี่รง นะ พี่รง ว่าแล้วยังมาย้อนอีก”

(ค้อน แล้วบ่น เดินจากไป)

คำร้อง

(มองหน้าเมีย ส่ายหัว แล้วนึกถึง คำพูดของ จอย ลูกสาว)

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :57

ภายนอก / หลังร้านขายอาหาร / กลางวัน : จอย

หลังเลิกเรียน จอย ออกทำงาน ด้วยการรับจ้าง วันนี้ จอย กำลังล้างจาน อยู่หลังร้าน แล้วนึกถึงพ่อ กับแม่

จอย

“นี่ถ้าพ่อกับแม่ เลิกกินเหล้า เลิกซื้อหวยได้จริงๆ ก็คงจะมีเงินพอส่งฉันเรียน”

“ฉันจะได้ไม่ต้องลำบาก ทำงานหาเงินเรียนเองอย่างนี้หรอก...”

คำร้อง

(เห็นเมียเดินหนีไป จึงรีบเซ็นรถตามไป)

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :08

ภายนอก / โรงเรียน / กลางวัน :

โรงเรียน อาคารเรียน สนามเด็กเล่น สวนหย่อม พระบรมฉายาลักษณ์ ของในหลวง พระราชินี ครูใหญ่ กำลังเดินตรวจดูบริเวณ เสียงซึ่งแซ่ของนักเรียนที่กำลังเรียนในห้อง สดแทรกออกมาภายนอกอาคาร ด้านซ้ายของบริเวณโรงเรียน มีนาข้าวเขียวขจี สร้างบรรยากาศความร่มรื่น ให้แก่โรงเรียนชนบท

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :09

ภายใน / ห้องเรียนของครูวิภา / กลางวัน : ครูวิภา กับ เด็กๆ

ชั่วโมงเรียน ของนักเรียนชั้น ป.4 วิชาสังคมศึกษา ครูวิภา จัดกิจกรรมร่วมกันเรียนรู้ เรื่อง ชีวิตพอเพียง ควรทำอะไร ครูวิภา พานักเรียน เดินเรียงแถวอย่างเป็นระเบียบ ไปเรียนที่ใต้ร่มไม้แห่งหนึ่ง

ครูวิภา

“นักเรียนขา ต่อไปเราจะลงไปเรียน ช่างต่างกัน คงจำกันได้นะว่าที่ไหน”

(เสียงนักเรียนตอบรับ “จำได้ค่า จำได้ครับ”)

“ให้นักเรียน เดินเข้าแถวหน้าห้อง แล้วเดินเป็นแถว ให้เป็นระเบียบนะจ๊ะ”

ได้ร่วมไม้ ไม่ว่างไกลจากกระเบื้องห้องพักครูใหญ่มากนัก พอที่จะได้ยินเสียง นักเรียน อ่านบทกลอน “ดอก
หญ้า แห่งความพอเพียง”

นักเรียนหญิง

“แม่เป็นเพียง ดอกหญ้า ค้อยค่านัก

ไม่สูงศักดิ์ เทียมเท่า เหล่าพฤษา

ยอมให้คนเหยียบย่ำ หน้าอุรา

ค้อยราคา น้อยคุณค่า น่าซ้ำใจ”

.....

“ก็เป็นเพียง ต้นหญ้า รู้ค่าตน

แม้ได้เกิด เป็นคน พันเหลวไหล

คือ ไม่พิก ไม่เพียร ไม่อาลัย

ทำดีไป ให้โลกรู้ "อยู่พอเพียง".”

ที่บริเวณกระเบื้อง เสียงเด็กอ่านกลอน ดังไปถึงหูครูใหญ่ ซึ่งกำลังเดินออกมาที่ระเบียง ได้ยินบทกลอนที่
นักเรียน กำลังอ่านอยู่ ครูใหญ่ ยิ้มแสดงความพึงพอใจ และชื่นชมยินดี พร้อมกับหันไปมอง พระบรม
ฉายาที่สลักชัณห์ ของในหลวง

วิภา

“ขอบใจมากจ๊ะ สิริินภา”

“นักเรียนรู้ใหม่ว่า ในที่คืนที่แห้งแล้ง มีพืชอะไร ที่สามารถมีชีวิตอยู่รอดได้”

นักเรียน

(มองหน้าเพื่อน เห็นว่า ไม่มีใครตอบได้ จึงยกมือ ครูวิภาชี้ให้ตอบ)

“ต้นหญ้า ครับ”

วิภา

“เก่งมาก”

“คืนที่แห้งๆ ไม่มีความชุ่มชื้น ไม่มีพืชชนิดไหนหรอก ที่อยากจะขึ้น”

“แต่ต้นหญ้า กลับมีชีวิตอยู่รอดได้ ก็แสดงว่า มันต้องอดทน... ไซ้ใหม่ลูก”

“และที่สำคัญ แม้มันจะคู้ต่ำค้อย แต่มันก็มีคุณค่าสำหรับคืน ที่ช่วยบังแดดให้”

“ต้นหญ้า รู้จักประมาณตน ไม่เย่อหยิ่ง ขยันสร้าง ขยันทำ ไม่รอ ไม่หวัง”
“และไม่เรียกร้อง ว่าจะมีใครมาคอยรดน้ำให้”
“นักเรียนเห็นไหม ตรงไหนมีต้นหญ้า ตรงนั้น ดินจะมีความชุ่มชื้น”
“ฉะนั้น พวกเราอย่าถูกต้นหญ้านะ กลับต้องดูมันเป็นแบบอย่าง นะคะ”

วิภา

“เอาละ วันนี้ พอแค่นี้ก่อน ใครห่อข้าวมา เขาไปทานรวมกันที่โรงอาหารนะคะ”

O.S. (นักเรียน)

“นักเรียน สวัสดีครับ-ค่ะ คุณครู”

FADE

PLOT POINT 1

ฉาก: - SCENE NO. :10

ภายนอก / ใต้ร่มไม้ใหญ่ข้างนาข้าว / ภายนอก : ใหญ่ วิภา

ใหญ่ นั่งดูนาข้าว ซึ่งอยู่ติดกับโรงเรียน ขณะที่ วิภา หิ้วปิ่นโตข้าวมาส่ง ในตอนพักเที่ยง โดยที่ทั้งสอง ไม่รู้เลยว่า มี สุณี กับ ดำรง แอบซุ่ม ดูอยู่อย่างซุ่มซม

วิภา ค่อยๆ จัดปิ่นโตข้าว ให้ ทั้งคู่คุยหยอกล้อกัน ใหญ่นอนหนุนตักวิภา วันนี้ใหญ่ รู้สึกมีความสุขมาก ทั้งสองมองหน้ากัน อย่างมีความหมาย โดยมี สุณี และ รง แอบจู้จี้ มีความสุข ไปกับหนุ่มสาวด้วย

V.O. (ใหญ่)

“ผมขอครูวิภา แต่งงาน เราสองคน ให้สัญญาว่า จะรักและซื่อสัตย์ต่อกัน”

“และจะช่วยกันพัฒนาหมู่บ้านของเรา ให้มีหน้ามีตา กว่าหมู่บ้านอื่น”

FADE

ฉาก: - SCENE NO. :11

ภายนอก / สำนักงาน อบต. / กลางวัน : ใหญ่

ที่หน้า สำนักงาน อบต. แห่งหนึ่ง ใหญ่ ในเครื่องแบบ กำนัน เดินออกมายืนในที่โล่ง อย่างสง่างาม

V.O. (ใหญ่)

“ต่อมา ผมได้รับเลือกเป็นกำนันของตำบลแสงสุข ต่อจากกำนันคนเดิม ที่ลาออกไป”

FADE

5 ปี ผ่านไป

FADE

ACT 2 : 60 MIN.

ฉาก: - SCENE NO. :12

ภายนอก / บ้านของ รง กับ สุณี / คำ : สุณี โจ้ คำรง กับ เพื่อน 2-3 คน

สภาพบ้านของคำรง กับสุณี ที่ทาบทอยู่กับขอบฟ้ายามค่ำ ตั้งแต่ได้ทุนไปจนถึงยอดหลังคา ที่มุงสังกะสีเก่าๆ คูโย้ไปข้างหนึ่ง เพราะความซราของมัน เมื่อเข้าไปดูใกล้ๆ มีสภาพทรุด รุงรั้ง เหมือนบ้านคนจนๆ ทั่วไป ขวดเหล้าวางกองรวมกันระเกะ ระกะ ปฏิทิน ที่ติดอยู่ที่ใต้ถุนบ้าน ก็มีรอย ชีตเขียน ตัวเลขห่วย เต็มไปหมด และกระดานข้างฝาบ้าน ก็ยังเห็น รายการ หนี้ค้างชำระ ค่าเช่า ค่ายาฉีด ค่าไฟฟ้า และอื่นๆ

คำรง กับ สุณี มีลูกชาย คนเล็ก เพิ่มขึ้นมาอีกคน ชื่อ โจ้ ตอนนี้ อายุ 5 ขวบแล้ว ดูเหมือนว่า ปีนี้ สุขภาพของสุณี แยกว่าเมื่อ 5 ปีก่อน

ระหว่าง สุณี กำลังเตรียม หุงหา ทำกับแก้มื้อให้ผิวและเพื่อนๆ อยู่ในครัวหลังบ้าน หยิบโพลีแบ็กห่วย ที่ “หลวงพ่อเนรจิ๋ว” ให้ ขึ้นมาพิจารณาดู และรำพึงรำพันกับตัวเอง

สุณี

“ไอ้ตัวนี้ หก แน่ๆ แต่ไอ้ตัวนี้สิ มันสี่ หรือว่า สอง กันหว่า หางมันยาวๆ”

“ชีตตรงมานี่ อาจจะเป็นหนึ่งก็ได้นี่ ... ถ้าจั้น ก็เป็น สองกับหนึ่ง ไม่ใช่สี่”

“แต่ดูทางนี้อีกที หก สอง สี่ นี่นา... เอะจริงๆ ด้วย แต่ถ้าแทงสองตัว ก็หกสี่”

ทันใดนั้น ก็นึกถึง “หลวงพ่อเนรจิ๋ว” จึงพนมมือไปทางทิศที่สุณีคิดว่า เป็นที่จำวัดของ หลวงพ่อเนร

สุณี

“หลวงพ่อ ช่วยลูกข้างด้วยเถอะ ชีวิตลูกตกกระท้ำลำบากมาตลอด”

“ให้ลูกได้ถูกงวดนี้สักครั้ง ลูกจะเอาค่ายกครู พร้อมดอกไม้ไปถวาย”

ภวังค์ภาพ ความหวัง ความสำเร็จ ที่ถูกห่วย เกิดขึ้นกับสุณี ชีตชุดนักเรียนใหม่ให้โจ้ ชีตตุ๋นใหม่ ชีตรถจักรยานยนต์ให้จอย ชีตเสื้อผ้าวางเท้าใหม่ให้คำรง ...แต่ก็เพียงชั่วคราว!

O.S. (คำร้อง)

“กับแก้มเสีจรียัง ไวๆ หนอยชิวะ”

ทำให้สุณี หลุดจากภวังค์ความหวังที่จะได้ถูกหอยไ้ในงวคนี้ แล้วรีบทำกับแก้ม และกับข้าว ให้ลูกและผัว อย่างเร่งรีบ

O.S. (สุณี)

“พื้นไฟนี้ ก็ติดยากจัง ”

“[เสียงไอ]”

“โຈ้ ออย่ามัวเล่น รีบไปอาบน้ำ เร็วๆ ลูก”

โຈ้

(กำลังนั่งเล่นของเล่นเพลิน)

“เดี๋ยว แม่”

O.S. (สุณี)

“เดี๋ยว ได้โง โ้ลูกคนนี้นี้ เดี๋ยวเถอะๆ ไปอาบน้ำ จะได้กินข้าว”

ที่บริเวณใต้ถุนบ้าน พอจะมีแสงสว่างจากหลอดไฟฟลูออโรสเซนค์ เพียงหลอดเดียว ก็เพียงพอแล้ว สำหรับบ้านคนจนๆ คำรง กับ สมหวัง และ อ้ายคำ ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านมีรสนิยมคอเดียวกัน นั่งล้อมวงดื่มเหล้ากัน หน้าจอทีวี ที่ติดๆ ตับๆ เพราะผ่านการซ่อมมาหลายครั้งแล้ว เขากำดั่งลุ่นแพ้ชนะ ะหว่างฝ่ายแดงกับฝ่ายน้ำเงิน ในรอบชิงแชมป์มวยไทย

เสียงจากทีวี

“[เสียงนักพากย์มวย เสียงเชียร์มวย เสียงการตะโกนต่อรองของคนดู]”

“[ทีวีติดๆ ตับๆ]”

O.S. (คำร้อง)

“เย้...เย้...เย้... โห! ะฆังเสือกช่วยไว้ ออกแตกเลยกู”

“[เสียงประกาศ ฝ่ายน้ำเงินชนะคะแนน]”

“เฮ้! แพ้คะแนน... กูว่าแล้ว”

สมหวัง

“ยังจี้แข็งก็ไม่ได้ทีวีใหม่นะซี”

คำร้อง

(สายหัดผสมความเมา ด้วยความผิดหวัง)

“เออ ฝ่ายแดงเป็นต่อ ช้านึกว่าจะชนะ ตันมาแพ้ซะนี่”

“นี่ถ้าชนะนะ ข้าจะซื้อทีวีหลังหย่าเลย... เอาไว้ให้พวกเชิงมากินเหล้าคุยกับข้า
สบายๆ ใจ”

O.S. (สมหวัง)

“คราวหน้าไปกินเหล้าบ้านอ้ายคำดีกว่า ได้ข่าวว่า อีแหวน เมียมันถูกหอย”

“เลยซื้อทีวีหลังใหม่ ...”

FADE

ฉาก: - SCENE NO. :13

ภายนอก / ถนนหน้าบ้าน บ้านชาวบ้าน / กลางวัน : วิชา

หลังเลิกงานสอน ครูวิชา มักจะแวะทักทายชาวบ้านเสมอ และทุกครั้งแวะ ก็จะแนะนำแต่สิ่งที่ดีๆ ทั้งเรื่อง
สุขภาพ อาหารการกิน สมุนไพร การดูแลสุขภาพๆ และคนแก่ การเลือกคู่วีมีสาระ ชาวบ้าน รักครูวิชา
เหมือนนางฟ้า บนสวรรค์

วันหนึ่ง... ครูวิชา กำลังขี่รถจักรยานยนต์ ผ่านมา จึงร้อยทัก ครูวิชา จอครด ชาวบ้านสวัสดิ์ศรีครู วิชาไหว้รับ
คุยกับชาวบ้าน

ป้าศรี:

“ครู แวะบ้านฉันก่อนสิ ...”

วิชา:

“ป้าศรี สบายดีหรือจ๊ะ”

ป้าศรี:

“ฉันนะ สบายดี ลูกฉัน เป็นมันพูดถึงครูวิชาบ่อยๆ ว่าครูสอนสนุก ...”

แม่ผ่อง:

“หมู่บ้านเราโชคดีนะ ที่ได้มีครูวิชา มาช่วยสั่งสอนพวกเด็กๆ”

“และก็ไม่ถือสา มาเยี่ยมทักทายพวกฉันบ่อยๆ”

วันต่อมา ... นั่งกินขนม ของพี่อ ที่บนบ้าน

พี่อ:

“เป็นไงมั่ง ครู...”

วิภา:

(ตักขนมใส่ปาก)

“พี่อ ไม่สบาย ยังทำได้ร่อยขนาดนี้ ถ้าดีๆ อยู่ละก็ทำขายได้เลยนะเนี่ย”

“พี่อ มีสมุนไพรดีๆ อยู่กับบ้าน เจ็บใช้เล็กๆ น้อย ไม่ต้องไปหาหมอก็ได้”

“สมุนไพรดีๆ อยู่ในนี้ ฉันให้พี่อไว้อ่าน ...”

(หยิบหนังสือ สมุนไพรน่าอ่าน ให้พี่อ)

“แต่วันนี้ พี่อเจ็บมาก ต้องกินยาของหมอแล้วละ ฉันไปขอยาที่อนามัยมาให้”

พี่อ:

“ครูวิภา ทั้งสวย ทั้งดี ครูนะ เหมือนนางฟ้าของหมู่บ้านเราเลยละจ๊ะ”

อีกหลายวันต่อมา ... ครูวิภา เดินผ่าน มา เห็นเด็กหนุ่มชาวบ้านคนหนึ่ง กำกั่งเผลอกองขยะเศษใบไม้แห้ง
จึงคุยด้วย

ผู้ชาย:

(เด็กหนุ่มชาวบ้านคนหนึ่ง กำกั่งเผลอกองขยะเศษใบไม้แห้ง)

“ครู เดินไปทางอื่นเถอะครู ควันมันแสบตา”

วิภา:

“เขามันทิ้งก็เปล่าประโยชน์ ครูว่ากวาดมันไปกองไว้ที่โคนต้น จะดีกว่ามัย”

“มันจะได้ช่วยรักษาความชื้นในดิน ไม่ต้องรดน้ำบ่อยๆ คิมัย”

เด็กหนุ่ม:

(มองครูวิภา ที่กำกั่งเดินจากไป แล้วก็มองกองขยะที่กวาด)

วิภา เดินผ่านบ้านหลังถัดไป บ้านของ สมชาย ขณะกำกั่งสายฝาชี้ครอบสำหรับข้าว เก็บบเสร็จแล้ว

สมชาย:

“ครู วันนี้กลับบ้านจนเย็นเลยนะ ช่างขยันจริงๆ”

วิภา:

“ก็ แวะบ้านโน้นที่ บ้านนี้ที่ ... ฉันเห็นสมชาย ทำตั้งหลายอัน”
“ทำได้ใช้ หรือทำได้ขายล่ะ”

สมชาย:

“ทำใช้ในบ้านนี่แหละครู ใครขอซื้อก็ขาย มีอะไรที่พอช่วยตัวเองได้”
“ผมก็ทำไป ของใช้ในบ้าน บางอย่างไม่ต้องซื้อก็ได้”
“เสร็จแล้ว ... แต่อันนี้ ผมให้ครู เขาไปใช้ที่บ้าน ... ครูเขาไปเถอะ”
“ผมสานไว้ตั้งหลายใบ ไม่คิดสตางค์หรอก แค่แวะมาเยี่ยมก็ดีใจแล้ว”

วิภา:

(รับมาถือไว้)

“ขอบใจมากนะ ฉันฉันทักกลับละนะ”

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :14

ภายนอก / บ้านใหม่ของใหญ่ หน้าบ้าน / ภายนอก : วิภา

ครูวิภา เดินเข้าบ้านของตัวเอง วันนี้ ใหญ่ปลูกบ้านใหม่ให้วิภา ครูทรากรกว่าบ้านหลังก่อนมาก มีรถยนต์ มีเครื่องอำนวยความสะดวก ที่พอประมาณ พอที่จะสร้างความสุขได้เหมาะสมกับฐานะ

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :15

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องรับแขก / กลางวัน : วิภา อาย (ลูกสาว) อ้า (ลูกชาย)
แวมมยุรา (พี่เลี้ยง)

วิภา เปิดประตูบ้าน เข้ามา มองเห็นลูกสาว อาย (5 ขวบ) กับ อ้า (2 ขวบ) กำลังเล่น อยู่กับ แวม ซึ่งเป็นพี่เลี้ยง ก็ดีใจ โผเข้ากอดลูก

อาย

(มองเห็นคุณแม่ ก่อน)

“คุณแม่ มาแล้ว”

วิภา

(ตีใจ โม่เข้ากอดลูก)

“ลูกจำ ... มา ให้แม่ชื่นใจหน่อย เร็ว...”

“แหว... วันนี้ น่องเป็นไวมั่ง หลับหรือเปล่า แล้วอย่าละ ทำการบ้านรียัง”

แหว

“คุณหนู เก่งมากเลยค่า ไม่กวน และก็ทำการบ้านเสร็จแล้ว”

วิภา ขณะกอดลูก มองไปรอบๆ ห้อง วันนี้ ตัวเองกับสามี มีฐานะดี มีความสุข มีทุกอย่างสมบูรณ์แล้ว เมื่อมองไปที่รูปถ่าย ของใหญ่ที่วางอยู่ในตู้ ก็นึกถึงคำพูดของใหญ่ ที่เคยพูดคุยปรึกษากัน ที่ระเบียบบ้าน

CUT

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :58.1

ภายนอก / บ้านของใหญ่ ระเบียบบ้าน / กลางคืน : ใหญ่ วิภา

ใหญ่

“วิ ก็รู้นี้ ว่าผม ใฝ่ฝันอยากจะเป็นอะไร”

“ผมอยากจะมีเงิน มีบ้านหรูๆ มีรถคันใหม่ที่มีคันดีกว่านี้ และบินไปเมืองนอก”

“มีธุรกิจ เป็นของตนเอง ที่ผมจะทำเนี่ยะ ก็เพื่อ วิ กับ ลูก นะ”

“ผมจะทำรีสอร์ท เขาที่ดินที่เรามีอยู่ ไปคุยกับแบงค์ วิ คงไม่ว่าอะไรนะ”

วิภา

“ใหญ่... ทุกวัน เราก็มีความสุขที่อยู่แล้วนี่ แต่ถ้าคุณจะทำ ก็ตามใจคุณเถอะค่ะ”

“ขอให้คุณอยู่กับวิและลูกตลอดไปเท่านี้ วิก็พอใจแล้ว... วิรักคุณค่ะ ใหญ่”

(โอบกอดซึ่งกันและกัน)

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :16

ภายนอก / รีสอร์ท กำลังก่อสร้าง / กลางวัน

: ใหญ่

ริสอร์ท กำลังก่อสร้าง แต่ก็มีบางส่วน เสร็จแล้ว ใหญ่ ออกเดินตรวจดู กับ วิศวกร

ใหญ่ กับ วิศวกร ทางผ่านกระทาขแบบก่อสร้างริสอร์ท ออกดู แล้วปรึกษากัน

วิศวกร

“ตอนนี้ บางส่วนก็เปิด ดำเนินการได้แล้วครับ คุณใหญ่”

“แต่มุ่ค้ำนหลัง ยังไม่เรียบร้อย มันดูสวยมากเลยครับ แต่... เอ่อ..”-

ใหญ่

“มันล้าเข้าไปใน ที่ สปก. ที่นิตๆ หน่อยๆ ไม่เป็นไร เรื่องนี้ ผมจัดการเอง”

วิศวกร

“และถ้าคุณใหญ่ มีขยายประมาณอีกนิด แล้วก็ตกแต่งเพิ่มเติม ตรงนี้”

“อีกสี่ห้าจุด มันจะดูดีกว่านี้ ดีกว่า แน่อนครับ”

FADE

ฉาก: - SCENE NO. :17

ภายใน / บ้านของเสี่ยบุญชัย ห้องรับแขก / กลางวัน : เสี่ยบุญชัย ใหญ่ ไชกุน ปืด

บ้านของเสี่ยบุญชัย เป็นบ้านหรู ระดับเจ้าพ่อ มีรั้วรอบมิดชิด มีบริเวณ มีสระน้ำ มีสวน มีรถยนต์คันหรู 3 คัน

ภายในห้องรับแขก ก็ดูภูมิฐาน สมเป็นเจ้าพ่อบ่อนพนัน และเจ้าพ่อเงินกู้้นอกระบบ มีเงินเยอะ เหลือใช้ เสี่ยบุญชัย อยู่ที่ไหน จะมีลูกน้อง คนสนิท ชื่อ “ไชกุน” กับ “ไอ้ปืด” ติดตามไปด้วยเสมอ ไชกุน เป็น คนพูดน้อย คุณัน โหดเหี้ยม ไอ้ปืด เป็นคนสติไม่เต็ม

ที่โต๊ะรับแขก ใหญ่ กับ เสี่ยบุญชัย ปรึกษากัน โดยมี ไชกุน และ ไอ้ปืด ยืนประกอบ อยู่ข้างหลัง เสี่ยบุญชัย บนโต๊ะรับแขก มีรูปถ่ายของเสี่ยบุญชัย ติดอยู่บน โปสเตอร์รับสมัครเลือกตั้ง ส.จ. แต่ยังไม่ระบุ เบอร์

บุญชัย

“ที่ผมเชิญกำนันมานี้”

“พูดกันตรงๆ เลยนะ ผมจะลงเล่นการเมือง กำนัน พอจะมีช่องทางช่วยผมไหม”

“เรื่องเงินทุนทำริสอร์ท ของกำนัน ไม่มีปัญหาสำหรับผมหรอก เราช่วยกันได้”

CUT

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :58.2

ภายนอก / บ้านของใหญ่ ระเบียบบ้าน / กลางคืน : ใหญ่ วิภา

ใหญ่ครุ่นคิดไปถึง วิภา ที่เคยพูดคุยปรึกษากัน ที่ระเบียบบ้าน

วิภา

“คุณจะทำอะไร คิดจะไปกู้เงินนอกระบบ กับเสี่ยบุญชัยนะ”

“ชาวบ้านเดือดร้อน ก็เพราะดอกเบี้ยรอกันนั่นนะ คุณคิด-”

ใหญ่

“แล้วจะให้ผมทำยังไง ธุรกิจมันต้องเดินต่อ ขาดเงินนิดหน่อย แต่สู้ข้าทำตัวเอง”

ใหญ่

“เรื่องจะให้ผมเป็นหัวคะแนนให้ ผมไม่ขัดข้อง แต่ผมมีเงื่อนไข-”

บุญชัย

“เงื่อนไขอะไร ผมนะ สนุกกับท่าน รัฐมนตรี ไร่ที่ตรงนั้น”

“ถ้าท่านจะเอาไปทำรีสอร์ท มันก็ไม่ยาก ถ้าผมได้รับเลือกวันนี้”

“ส่วนเรื่องคอกบง คอกเขี้ย แวงค์คิดยังไง ผมก็คิดตามนั้นนั่นแหละ”

“ตกลงไหม”

FADE

ฉาก: (BLACKGROUND) – SCENE NO. :18

ภายนอก / สถานที่ติดตั้งป้ายหาเสียง / กลางวัน : แผ่นป้าย

โปสเตอร์หาเสียงของ เสี่ยบุญชัย

V.O. (ใหญ่)

“เสี่ยบุญชัย ได้รับเลือก เป็นผู้แทน สมใจ”

CUT

ฉาก: (BLACKGROUND) – SCENE NO. :19

ภายนอก ต่อ ภายใน / รีสอร์ท บริเวณทั่วไป / กลางวัน : นักท่องเที่ยว หลากหลาย

มองเห็นบริเวณรีสอร์ท กว้างๆ เห็นนักท่องเที่ยว มาใช้บริการอย่างหนาแน่น พนักงานต้อนรับ ให้การต้อนรับ นักท่องเที่ยว ไม่ขาดระยะ

ใหญ่ มีความสุข อยู่กับ การนับเงินกองโต ในห้อง ทำงานส่วนตัว

V.O. (ใหญ่)

“ส่วนธุรกิจรีสอร์ทของผม ก็ประสบผลสำเร็จ ได้กำไรอย่างไม่คาดคิด”

“เพราะอาศัยเส้นทาง อิทธิพล อำนาจ และ การเมือง จึงทำให้ผมเปลี่ยนไป”

“เงิน เป็นสิ่งล่อใจ และเป็นกับดัก ทำให้ผมเปลี่ยนไป ไม่ใช่ใหญ่ คนเดิม”

CUT

ฉาก: (BLACKGROUND) – SCENE NO. :20 – 21

ภายนอก ต่อ ภายใน / ฝั่งแห่งหนึ่ง / กลางคืน : ใหญ่ เพื่อนๆ นักร้อง หญิงบริการ

ใหญ่ นัดกับ เพื่อน ออกเที่ยว ในบาร์ หลายแห่ง เกือบทุกคืน

V.O. (ใหญ่)

“ผมจะเลือกคบกับคนมีระดับ เที่ยวทุกคืน ใช้เงินอย่างไม่ระมัดระวัง”

CUT

ฉาก: (BLACKGROUND) – SCENE NO. :22

ภายนอก / บ้านของใหญ่ หน้าบ้าน / กลางวัน : ใหญ่ อ้า (5 ขวบ)

ใหญ่ ออกเที่ยวทุกคืน ปล่อยให้ วิภา นอนเหงา อยู่กับลูกแต่เพียงลำพัง เมื่อใหญ่กลับบ้าน ลูกและเมียก็หลับกันไปแล้ว

V.O. (ใหญ่)

“เริ่มไม่สนใจลูกเมีย ป่วยครั้งที่ผมปล่อยให้ลูกเมีย อยู่กันตามลำพัง”

“อุทิศการณีนักพัฒนาที่มีอยู่เต็มเปี่ยม ตอนเรียนจบใหม่ๆ หายไปหมดสิ้น”

FADE

ฉาก: (MONTAGE CUT SCENE กับฉากถัดไป) – SCENE NO. :23

ภายใน / สำนักงานที่รีสอร์ท ห้องทำงาน / กลางวัน : ใหญ่

ใหญ่กำลังดูภาวะตลาดหุ้น แต่ก็มึนงานที่อำเภอเข้ามา จึงเรียก ชลดา เลขาสาว เข้ามา

ใหญ่

(ยื่นของสีน้ำตาล ให้)

“หนูคะ ช่วยลงทะเบียนเอกสารนี้ ไปที่ปลัดอำเภอหน่อยนะ”

(พอดีมีเสียงโทรเข้า ยกหู)

“ฮัลโหล”

“ใหญ่เหรออ” (เสียงทรงวิทย์)

ใหญ่ โทรศัพท์ ถึง ทรงวิทย์ ทักทาย และ ปรีक्षाแลกเปลี่ยน เรื่องภาวะของธุรกิจ

ฉาก: (MONTAGE CUT SCENE กับฉากก่อนหน้า) – SCENE NO. :24

ภายนอก / OTOP STORE / กลางวัน

: ทรงวิทย์

ทรงวิทย์ เจ้าของ ธุรกิจ OTOP ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดเล็ก จำหน่าย ผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากไม้ ทุกชนิด โดยใช้เป็นทั้งเครื่องประดับ ตกแต่ง ภายในอาคาร และภายนอกอาคาร เป็นงานที่ต้องใช้ฝีมือ และการ ออกแบบ

มีลูกค้า มาดูที่โชว์รูม ไม่ขาดระยะ ทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ โดยมี คุณริน ซึ่งเป็นภรรยาคุณใหญ่ เป็นผู้จัดการ ดูแล ต้อนรับแขก วีไอพี และแขกทั่วไป ให้การต้อนรับ ด้วยความมีน้ำใจ

ทรงวิทย์

“ใหญ่ เหรออ นี่เฮียทรงวิทย์ นะ ไม่เห็นโทรมาคุยกันบ้างเลย ”

ใหญ่

“ครับ เฮีย ก็สบายดี... ฟริน เป็นไงบ้าง”

ทรงวิทย์

“ก็กำลังดูแลลูกค้าอยู่ ว่างๆ เค้าก็มาช่วย เฮียก็เลยเหมาแรงไปเยอะเลย”

ใหญ่

“ผมซักอิจฉา เฮีย ได้เมียดี เข้าใจกัน”

“นี่ถ้าผมอยู่ใกล้เฮีย ผมคงชวนเฮียมาตั้งสันทบอยขึ้น”

ทรงวิทย์

“แล้ว ธุรกิจรีสอร์ท เป็นไงบ้าง”

ใหญ่

“ก็ไปได้สวย นี่ถ้าไม่ได้เสียแนะนำ ผมคงไม่มีวันนี้หรอก แล้วของเสียล่ะ”

ทรงวิทย์

“แรกๆ ก็พยายามหน่อย เพราะสินค้าของเสีย มันต้องใช้ฝีมือ”

“มันยาก ก็ตรงที่ ต้องส่งของที่มีคุณภาพ ตามที่ตกลงกับลูกค้าไว้”

“และก็ต้อง สำรองเงินสดไว้ให้พอกับ เงินเดือนพนักงาน แล้วก็”

“กันอีกส่วนไว้จ่ายให้กับ ซัพพลายเออร์ ที่เขาร่อนเงิน”

“เอาของเค้ามาแล้ว เราก็ต้องจ่าย ใหญ่ว่าจริงไหม”

ใหญ่

“นี่เสีย กำลังจะว่าผม คิดเบี้ยวใครอยู่ใช่ไหม ... เรื่องนั้น ไม่ต้องห่วงหรอก”

“เขาให้เครดิต และคิดดอกเบี้ยผมอยู่แล้ว แคร์รักษาเครดิตไว้ ก็เท่านั้น”

“แต่ตอนนี้ ผมขอตัดดวงความสุขไว้ก่อน ... ก็มันเป็นโอกาสของผมแล้วนี่”

พอตี จอย เดินเข้ามา พร้อมแบบร่างผลิตภัณฑ์ ตัวใหม่ มาให้ดู

ทรงวิทย์

“ยังไงๆ ก็รักษาสุขภาพไว้บ้างนะ เสียว่า ความสุข มันอยู่ที่ใจ และรู้จักพอ”

“ครับ ... ถ้ามีโอกาส จะแวะมาเยี่ยม... สวัสดีครับ”

ทรงวิทย์ พินิจดูร่างแบบ แล้วก็พอใจ แม้จะมีข้อแก้ไขเล็กๆ น้อย จึงพูดให้กำลังใจจอย ทำต่อไป

จอย เดิน ออกมา ผ่านพนักงานคนอื่นๆ ทักทาย อย่างมีความสุข ที่ประตูห้องทำงาน มีป้ายเขียนบอกว่า “CREATIVE OFFICER” มีรูปการ์ตูน ตลกๆ ประกอบ ดูแล้ว ก็ขำดี จอยเปิดประตู แล้วเดินเข้าไป

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :25

ภายใน / ร้านกาแฟ-ร้านขายของ / เย็นใกล้ค่ำ

: สุณี ชาวบ้าน 2-3 คน มานั่งกินกาแฟ

เย็นแล้ว คนมาซื้อของก็น้อยลง เจ้าของร้าน ก็เลยหยุดพัก นั่งดูละครยอดฮิตติดอันดับที่ชาวบ้านต้องหยุดพักงานไว้ก่อน เพื่อมาดูละครเรื่องนี้ (ละครน้ำเน่า)

สุณี เดินผ่านมาพอดี ก็เลยหยุด เข้าร่วมวงเดินเข้าไปใกล้ๆ ด้วยอาการตื่นเต้น คอยลุ้นว่า เมื่อไร แม่ผิวจะตบลูกสะแกใจของหงอนคนนี้เสียที พอมาถึงพระเอกกับนางเอก จะบอกรักกัน นั่นแหละ สุณี กำลังลุ้นสุดขีด เพราะชอบ ที่พระเอกหล่อ นางเอกก็น่ารัก

กำลังดูละคร เพลินอยู่ ใจ้ เดินผ่านมาเห็นแม่ จึงเดินเข้าไปสะกิด

ใจ้

“แม่ ”

สุณี

(ชวนลูกกลับบ้าน)

“แม่บอกให้เฝ้าบ้าน มาทำไม ไป ไป... กลับบ้าน”

“อ้าว แล้วพ่อแก หายไปไหนอีกล่ะ”

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :26

ภายใน / ร้านเหล้าแห่งหนึ่ง / ค่ำ

: คำรง สมหวัง อ้ายคำ

คำรงกับเพื่อน (สมหวัง อ้ายคำ) ตั้งวงดื่มเหล้า ที่ร้านเหล้าแห่งหนึ่ง ในหมู่บ้าน

สมหวัง

“ไฉรง เอ็งโชคจังนี่ มีลูกส่งเงินมาให้ซื้อเหล้ากิน”

“ทำไง ข้าจะโชคดี เหมือนเอ็งมั่ง”

คำรง

(มีอาการเมาเล็กน้อย)

“โชคดีอะไร... ข้านะ กลุ่มไว้อย ข้าก็เลยพาเอ็งสองคน มากลุ่มกับข้าไง”

“นั่งสุณี เมียข้า มันซื้อหอยทอดที่แล้ว ก็ไม่ถูก อิงวอดนี้ ไม่รู้ว่ามันจะมีโชคหรือเปล่า”

“แต่ที่แน่ๆ นะ มันไม่สบาย ซ้ำก็เลยไปกู้เงินเสียบุญชัย พามันไปหาหมอ”
“นั่งสุณี เมียข้า มันไม่สบาย ซ้ำก็เลยไปกู้เงินเสียบุญชัย พามันไปหาหมอ”

อ้ายคำ

(ภาษาคำเมือง)

“โท่ ๆ ๆ ๆ เมื่อเดือนก่อน คิง ก้าไปกู้เงินเสียบุญชัย ไปใจนี้ อ้ายมน”
“บัดเดี๋ยวนี้ คิงก้าไปกู้อีก... นารกแต่ๆ” -

พูดไม่ทันขาดคำ มือของบุรุษลึกลับ (โซกุน) ยื่นมาตะไหล่ ของตำรวจ

โซกุน

“เฮอ... นรกมาถึงพวกมึงแล้ว”
“เสียให้มาทวงหนี้”

ไต้ปี้ด

“มีเงินกินเหล้า แต่ไม่มีเงินใช้หนี้ หมายความว่าไง...”

ตำรวจ

(พูดกึ่งกตัญญู)

“เฮ็ง มาทวงเอาอะไรตอนนี่ ถ้าข้ามี ซ้ำก็ให้ไปแล้ว”
“วันนี้ อ้ายคำ มันเลี้ยงต่างหากเล่า ข้ามีเงินชะที่ไหน”

โซกุน เขาเป็นออกมาวางโครม ไปบนโต๊ะ เพื่อชู้ จนทุกคนสะดุ้ง โซกุน จ้องหน้า ตำรวจ แต่ไม่พูดอะไร ตำรวจ ค่อยๆ แอบมองโซกุน เกิดภาพหลอน เห็นเป็นใบหน้าของ สุณี กำลังยื่นหน้า ต่ำตำรัง

สุณี

(ควาดใส่ตำรวจ)

“พี่รง ไปเสียพนันมวย อีกแล้ว ไซ้ใหม่”
“ลูกเมียจะอดตายอยู่แล้ว พี่ไม่เคยสนใจเลย”
“คงข้าว ไม่ต้องกินมันแล้ว แดกนวมแทนก็แล้วกัน”

โซกุน หยิบปืน เก็บเข้าพก แล้วสะกิด ไต้ปี้ด พวกมันเดินจากไป

คำรงค์

(มองหน้าเชิงปรึกษาเพื่อน)

สมหวัง

(มองซ้าย ซวา แล้วแอบกระซิบข้างหูของคำรงค์ อย่างระมัดระวัง)

“ข้าพจะมีทางให้เอ็งรวย มันเสี่ยงหน่อย เอ็งจะทำหรือไม่ ก็แล้วแต่เอ็งนะ”

อ้ายคำ

“หมายกความว่า... จะหื้ออ้ายรง ไปเป็นสายส่งยาบ้า”

สมหวัง

(พยักหน้า)

คำรงค์

(ครุ่นคิด)

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :27

ภายนอก / ระเบียบริมบึงน้ำกว้าง / กลางวัน :ใหญ่ เชียทรงวิทย์ สกต โอดัน

วันนี้ หลังเลิกงาน ใหญ่ นัด กับเชียทรงวิทย์ สกต และ โอดัน มากินอาหารเย็น กันที่ร้านอาหารริมบึง และปรึกษางาน ด้วย บนโต๊ะ อาหาร เหล้าเบียร์ กับแก้ม ถูกสั่งมาวางพร้อมแล้ว

ใหญ่

?“สนทนาเกี่ยวกับ การโอนเงินระบบบัญชีเครดิต”?

?“...”?

?“...”?

ใหญ่

(ยกหูโทรศัพท์)

“เฮีย ผมนัดกับ สกต และโอดันไว้แล้ว วันนี้ มาฉลองกันหน่อย”

“ก็นานๆ เฮียจะได้ออกต่างจังหวัดซักที ผมมีเรื่องจะปรึกษาด้วย...”

“เดี๋ยว เฮียรีบมาเลยนะ ที่ร้านอาหารริมบึง ผมเป็นเจ้าของ”

มองเห็นข้างหลังของ ใหญ่ เขากำลังมองออกไปยังบึงน้ำกว้าง ท้องฟ้าโปร่ง เช่นนี้ ทำให้นึกถึงภาพในอดีต
ตอนที่เขา...

FADE

ฉาก: (FLASH BACK CUT SCENE) – SCENE NO. :20

มีเงินแล้วเที่ยวกลางคืน นั่งนับเงิน ในห้องทำงาน ดูแบบคอนโดหรู ดูรถเป็นชิ้นใหม่ล่าสุด ด้วยความสบาย
ใจและพึงพอใจมาก

ฉาก: (FLASH BACK CUT SCENE) – SCENE NO. :59

ภายนอก / บ้านของใหญ่ หน้าบ้าน / กลางวัน : ใหญ่ วิภา ชาย อ้า แวมมยุรา

ขณะที่ครูวิภา และ ชาย ลูกสาว วัย 5 ขวบ จึงออกมา ใหญ่เข้าไปอุ้ม ด้วยความเอ็นดู พร้อมกับ วิภา
ยืนอยู่ข้างๆ เผยให้เห็นว่า ชายผู้นี้ มีครอบครัว มีบ้าน มีรถ มีภรรยาที่แสนดี และมีลูกที่น่ารัก พร้อมด้วย
คนรับใช้ รอบข้าง ทุกคนยิ้มว่า หัวเราะ อย่างมีความสุข

ฉาก: (FLASH BACK CUT SCENE)

ภายใน / บ้านของใหญ่ ระเบียงบ้าน / กลางคืน : ใหญ่ วิภา

วิภา

“อะไรนะ นี่คุณ จะทำ คอนโด ต่ออีกเหรอ... มันใช้เงินอีกเยอะนะคุณ”

“ทุกวันนี้ เราก็มีความสุขสบายดีอยู่แล้ว คุณยังไม่พออีกเหรอ”

“สิ่งที่你做 มันยิ่งทำให้คุณ ห่างลูกเมีย มากขึ้นทุกวันแล้วนะ”

ใหญ่

“วิ ก็รู้นี่ ว่าผม ใฝ่ฝันอยากจะเป็นอะไร”

ฉาก: (FLASH BACK CUT SCENE) – SCENE NO. :59

ภายนอก / บ้านของใหญ่ หน้าบ้าน / กลางวัน : ใหญ่ วิภา ชาย กับ อ้า

ภาพในอดีต ระหว่างเขากับ วิภา ผุดขึ้นมาในความทรงจำ ...
บริเวณที่พักผ่อนแห่งหนึ่ง บริเวณหน้าบ้านหรู

วิภา

(เกาะแขนสามี ด้วยสายอ้อมนอน ขณะที่ใหญ่ครุ่นคิดหนัก)

“โครงการใหม่ของคุณ มันอาจทำลายอนาคตของเรา และลูก ก็ได้”
“เราเก็บ ที่ดิน และบ้านไว้ให้ลูกดีกว่านะ วิ ว่า มันเสี่ยงเกินไป”

ขณะที่ ใหญ่ กำลังอยู่ในห้วงคำนึง เขียวทรงวิทย์ เข้ามาทัก (ใช้มือจับที่แขน ใหญ่) จนใหญ่ตกใจ หลุดจาก
ภวังค์ สกถ และ โอลัน ก็มาด้วย ตามนัด

ทรงวิทย์

(แตะบริเวณใหญ่ของใหญ่ จนใหญ่สะดุ้ง หันมามอง)

“คิดจะทำอะไรเสี่ยงๆ อีกล่ะ ใหญ่”

ใหญ่

(ตกใจเล็กน้อย พร้อมกับหันหน้ามอง ผู้ที่มาทัก)

“อ้าว ... มากันแล้วเหรอ รอเสียตั้งนาน”

(จัดแจง บริการอาหารเครื่องดื่ม บนโต๊ะ แบบกันเอง)

“เสีย ไม่ดื่มอะไรก่อนเหรอ”

สกถ

(นั่งลง มองหน้า ใหญ่ อย่างสงสัย)

“เฮ้อ! นายก็รู้นี้ เขียวทรงวิทย์ ไม่ดื่ม มาหลายปีแล้ว” ...

ใหญ่

“ผมทำอย่างเสียไม่ได้ อะไรอะไรก็เศรษฐกิจพอเพียง เสียทำได้ไง”

“ถ้าเชื่อตามเขียวนะ ธุรกิจใหญ่ๆ ก็ทำไม่ได้ซี รวยกันเป็นร้อยล้านพันล้าน”

“ถ้าสะกัดกันแบบนี้ แล้วใครที่ไหนจะมาลงทุนบ้านเรา เสียว่าไหม?”

ทรงวิทย์

“มันเป็นเรื่องของปัญญา รู้จักคิด ใหญ่จะเชื่อหรือไม่ นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง”

“แต่นายต้องหัดใช้มันสมอง ใช้ปัญญาคิด...”

สกถ

(รินเหล้า พยักหน้ากับ โอลัน รวากับว่า ทรงวิทย์เป็นตัวตลก)

“กูว่า เสียแกเริ่ม แล้ว”

ทรงวิทย์

“อย่างพึ่่นๆ นะ กินอึ่ม นอนหลับ ออกกำลังกาย ความสะอาด ทำให้ได้ก่อน”
“ลองคิดดูซิ ถ้าไม่มีพวกนี้ เราอยู่ได้ไหม? เราก็อยู่ไม่ได้ ไม่มีความสุข”
“ส่วนเรื่องอื่นๆ มันจำเป็นแค่ไหนล่ะ ถ้าคิดว่าจำเป็นมาก ไม่มีมัน ก็ทุกข์มาก”
“ถ้าจำเป็นน้อย ไม่มีมัน ก็ทุกข์น้อย ... นี่แหละ” –

โอดิน

(พูดสอด แล้วเฮฮา)

“นี่ละ เรื่องพึ่่นๆ ที่นายต้องใช้ปัญญาคิดให้ดี”
“เสียแก็ ก็พุดยั้งจี้ มาเป็นสิบๆ ครั้งแล้ว”

ใหญ่

(พูดตบตบ ด้วยสีหน้าเบื่อหน่าย ซ้ำซาก)

“อ้าว! นี่เรา ตกลงจะมาถกปัญหาวิชาการกันรึไง?”

ทรงวิทย์

“แล้วที่จะลงทุนสร้างอะไรมากมายนะ ถ้าทำให้ชาวบ้านมีความสุข ก็ทำไป”
“แต่ถ้าทำให้ชาวบ้านเดือดร้อน เสียนิสัย ไม่มีวินัย เสียก็ไม่เห็นด้วย”

ใหญ่

“ชาวบ้านก็ส่วนชาวบ้านซิ มันเกี่ยวอะไรกับพวกเราด้วย” ...

(ยื่นหน้า เข้าใกล้ใบหน้า เสียทรงวิทย์)

“ผมจะขยายธุรกิจ ทำคอนโดมิเนียมเมือง เสียสนใจจะร่วมทุนกับผมไหม”

ทรงวิทย์

(แสดงสีหน้า ห่วงใยในความคิดของใหญ่)

“แต่เสียว่า ใหญ่ควรชะลอไว้ก่อน แนวโน้มตลาดทองเที่ยวไม่ค่อยดี”

ใหญ่

“แหม เสียก็ น้ำขึ้น เขาว่าให้รีบตัก อยากรวย มันต้องเสี่ยง”

FADE

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :28

ภายใน / สถานีตำรวจ / กลางวัน : ร้อยเวร ชายคนหนึ่ง

ที่โต๊ะของร้อยเวร ร้อยเวร กำลังสนทนากับ ชายลึกลับคนหนึ่ง (มองเห็นด้านหลัง จะไม่ทราบเลย ว่า เป็นอ้ายคำ ...) สักครู่ ร้อยเวร รับสายวิทยุสื่อสาร (ว.) พุด 2-3 คำ ลุกขึ้น ตบไหล่ชายลึกลับคนนั้น อย่างพอใจ แล้วเดินออกมาจากห้อง

O.S.

(เสียงสนทนา ติดต่อสื่อสารกัน ทาง ว. ของตำรวจ)

“... ..”

“... ..”

“... ..”

ภาพที่เห็นทั้งหมด เป็นภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ ชาวประจำวัน

O.S. ผู้อ่านข่าวในจอทีวี

“วันนี้ เวลา 20.15 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 5 นาย รับทราบเบาะแส จากสายล่อซื้อ เข้าจับกุม พ่อค้ายาบ้ารายใหญ่ ได้แล้ว หลังยิงปะทะกัน คู่เดือดนาน 5 นาที ...”

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :29

ภายใน / บ้านตำรวจ สุณี / กลางคืน : สุณี ตำรวจ โจ้

อาหารมื้อค่ำวันนี้ มี สุณี ตำรวจ และ โจ้ ถูกชายคนเล็ก นั่งล้อมวงกินข้าวกัน สุณี ยังดูระโหย ไก่กระแอม อยู่ตลอดเวลา ขณะที่ทีวีเปิดอยู่

สุณี

(พูดกับลูก)

“ถึงเราจะจน ถึงกับกินข้าวจะเกลือก เราก็จะไม่ทำผิดกฎหมายนะลูก”

“เห็นไหม คนทำผิด ไม่ถูกฆ่า ก็ถูกตำรวจจับไปติดคุก”

“ติดคุก มันไม่ได้สบายนะ”

คำรอง

(ฆ่าเสียงดูหน้าเมียไป กินข้าวไป)

โจ

“ยาบ้า มันดียังไง แม่... คนถึงได้ชอบ กันนักหนา”

สุณี

“ยาบ้ามันไม่ดีหรอกลูก ยาบ้ากินแล้ว เหมือนขึ้นสวรรค์ คนก็เลยติด”

“แต่ถ้าติดนานๆ เข้า ก็เป็นบ้าได้ เห็นนู่นเห็นนี่ เหมือนถูกผีหลอก”

โจ

“คุณครูบอกว่า คนกินตาย คนขายติดคุก”

สุณี

(มองหน้าลูก)

“เออ... เขื่งก็ฉลาดคีนี่”

“ยาบ้ากินแล้วตาย แต่มันไม่ตายทันทีหรอก มันทำให้คนกิน ตายอย่างช้าๆ”

โจ

“ถ้าแม่ เห็นคนขายยาบ้า แล้วจับได้ แม่จะทำยังไง”

“ข้าวของเงินทอง มีเท่าไร มันก็ผาญหมด”

สุณี

(หยิบซ่อม ขึ้นมา)

“แม่ก็จะ เอาช้อนกระชอกคอ ให้ทะลุนะซี”

คำรอง

(สะคั้ง สำลักข้าว ออกมาทางปาก)

สุณี

“พี่รง เป็นอะไรไปอีกละ” ...

“เออนี้... พี่รง ลูกมันโตขึ้น ก็ต้องไปเรียนหนังสือ มันต้องใช้เงิน”

“นา เราก็เช่าเขา หนึ่ก็มี ฉินเองก็ไม่ค่อยสบาย หน้ามืด มันปวดหัวอยู่เรื่อยเลย”

“จะหวังพึ่ง จอบมันมาก ก็ไม่ได้ แค่มันเอาตัวรอดได้ก็ดีนี่แหละแล้ว”
“แล้วเราจะทำยังไงกันดีล่ะ”

ตำรวจ

(ได้แค่ครุ่นคิดอย่างหนัก)

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :30

ภายใน / ห้องประชุม-ศูนย์ฝึกอบรม / กลางวัน : วิภา และ ชาวบ้าน

วันนี้ เป็นวันที่สาม ของการฝึกอบรม โครงการพัฒนาอาชีพ ของกลุ่มเกษตรกรพึ่งตนเอง ตำบลแสงสุข มองเห็นป้าย ที่ติดอยู่บนเวที เขียนว่า “โครงการเศรษฐกิจพึ่งตน ชุมชนเข้มแข็ง หลักสูตรวิสาหกิจชุมชน ของคนพอเพียง รุ่นที่ 1 วันที่ 15 – 19 กุมภาพันธ์ 2552 ตำบลแสงสุข อ.เมือง จ.นครปฐม”

วันแรกภาคเช้า กิจกรรมปฐมนิเทศ กิจกรรม 6R5ส. 8อ. โดยวิทยากรประจำชุมชน ภาคบ่าย การปลูกผักไร้สารพิษ การทำน้ำหมักชีวภาพ การทำปุ๋ยอินทรีย์ การเพาะเห็ด

วันที่สอง ภาคเช้า การทำบัญชีครัวเรือน การแปรรูปพืชผลการเกษตร การถนอมอาหาร การแปรรูปสมุนไพร ภาคบ่าย การทำน้ำส้มควันไม้ การทำบ้านดิน การพัฒนาฝีมือผลิตภัณฑ์ OTOP

วันที่สาม ภาคเช้า การทำแผนชีวิต แผนชุมชน เป็นกิจกรรมกลุ่ม มีสมาชิกกลุ่ม จำนวน 10 คน บรรยาย โดย วิทยากร ครูวิภา กลุ่มนี้ มี สุณี เป็นสมาชิกรวมอยู่ด้วย

วิภา

“เมื่อเช้า เราได้ฝึกทำบัญชีครัวเรือนกันแล้ว มีใครยังทำไม่เป็นอยู่อีกไหม”
“สรุปว่า รายได้ของครอบครัว ก็เหมือนกับโถงน้ำนั่นแหละ ต้องหมั่นตรวจดู”
“ว่าฉันมีรูรั่วอะไรบ้าง ที่เจ้าของบ้าน ต้องลด ละ เลิก หรือ ทำอะไรสักอย่าง”
“เพื่อให้โถงน้ำของบ้านเรา มีรูรั่ว น้อยที่สุด หรือไม่มีเลย นะจ๊ะ”
“แม่ผ่องขา รูรั่วของครอบครัวแม่ผ่อง มีอะไรบ้างจ๊ะ”

แม่ผ่อง

(ยิ้มอายๆ)

“ดิฉัน ก็มีเรื่องหย่นี้แหละค่า เรื่องเดียว ที่ยังอดแทงไม่ได้”

แม่บุญเรือน

“ของแกยั้งคีนะ แต่ตามบุญของฉินนะซี ทั้งเหล้า หอย มวย บุหรี่ มันเอาทุกอย่าง”

สมชาย

(พบกับแม่บุญเรือน)

“แต่ลูกฉิน กำลังเรียนหนังสือนี่ซี มันจำเป็นต้องใช้เงิน แล้วฉินจะยังง”

“เมื่อวานมันก็มาขอ ค่าห้องเหต๊็บ อีกลสองพัน ฉินก็เลยให้ไป”

“นี่ขนาดมันก็เงินเรียน ยังไม่พอใช้เลย ไม่รู้ใช้อะไรกันนักหนา”

วิภา

“แล้ว สุณี ละ ทำบัญชีครัวเรือนแล้ว มองเห็นรียังว่า ครอบครั้ว มีรูรั่วอะไร”

สุณี

(ด้วยท่าทาง ยังคูคิโรยอยู่เล็กน้อย)

“ก็ ค่ายารักษาโรคประจำตัวนี่แหละคะ ค่าปุ๋ย ค่ายา แล้วก็... ค่า” -

วิภา

“เอาละ ๆ ระบายาย ที่มันจำเป็นจริงๆ เช่น ค่ายารักษาโรค ค่าเรียนของลูก”

“ค่าอุปกรณ์เครื่องมือทำงาน อาจไม่ต้องนับเป็นรูรั่วก็ได้”

“เพราะถ้าไม่มีมัน เราก็ทำอะไรไม่ได้”

“แต่ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ที่เราเปิดทิ้งไว้นี่ซี คือรูรั่ว ที่เราต้องอุดให้ได้ก่อนอื่น”

สุณี

“ครูขา พวกฉิน ก็อยากจะทำอะไร ที่มันมากกว่า ปลูกผัก ทำสวน”

“ที่มันไม่ต้องซื้อเขาอะคะ”

วิภา

“สิ่งที่พี่ฉินคิดจะทำ นั้นแหละ เค้าเรียกว่า แผนชีวิต จ๊ะ”

.....

“เมื่ออุดรูรั่วได้แล้ว ต่อไป เราก็จะมาช่วยกันเติมน้ำให้เต็มโอ่ง ดีไหมคะ”

“ถ้าดี... มาเลย เรามาเขียนสัญญาให้กับตัวเองว่า”

“ในเดือนนี้ ในรอบ 3 เดือน หรือในรอบ 6 เดือน หรือบางคน จะนับเป็นปีก็ได้”

“เราอยากจะทำอะไร ที่มันเป็นจีน เป็นอัน และขายได้”
“ต้องใช้เครื่องมือ หรือวัตถุดิบอะไรบ้าง ใช้เงินกี่บาท ตั้งใจจะทำให้ได้กี่ชิ้น”
“ก็เขียนลงไป ในแผ่นกระดาษแผ่นนี้ ซึ่งต่อไปนี่ เราจะเรียกว่า แผ่นชุมชน”

FADE

ฉาก: - SCENE NO. :31

ภายนอก / บ้านของใหญ่ บริเวณ / กลางวัน : วิภา สุณี แวด

วันนี้ สุณี มีโอกาส มาช่วย ครูวิภา ทำงานบ้าน จัด ตกแต่งสวนหน้าบ้าน ส่วน แวดมยุรา ว่างจากดูแล น้องอ้า ก็มาช่วยอีกแรงหนึ่ง

วิภา

“ต่อไป พี่ณี กับพี่รง ก็ย้ายมาอยู่ชะด้วยกัน บ้านหลังเดิมของฉัน ก็ไม่มีคนอยู่”
“มันจะเป็นบ้านร้างอยู่แล้ว พี่ณีและลูก จะได้สบายขึ้น มีเวลาดูแลสวนให้ฉัน”
“เก็บผลผลิตเขาไปขาย พี่ณี จะได้มีเงิน เก็บไว้ให้ลูกเรียนหนังสือไงจะ”

สุณี

(ไหว้ครูวิภา อย่างสุดซึ้ง)

“ฉัน ไม่รู้จะขอบพระคุณ คุณครูอย่างไรดี ที่กรุณา ฉันกับลูก”

วิภา

“ไม่เป็นไรหรอกจ้ะ คนเรา ก็ต้องพึ่งพาอาศัยกัน”
“ทรัพย์สินสมบัติเป็นของภายนอก มันไม่ได้ช่วยให้คนเรามีความสุขนักหนาหรอก”
“แต่ทรัพย์สินภายใน นี่สิ ที่คนเราสร้างได้เอง โดยไม่ต้องลงทุน”

แวด

(ขณะเธอนำมาเสิร์ฟ)

“นี่... ชาสมุนไพรใบเตย หอมๆ ฝีมือของแวดเองนะค่ะ ...”
“ก็มาจากที่ครูวิภาสอนนั่นแหละค่ะ”
“นี่พี่ณี จะย้ายมาอยู่ใกล้ๆ กันจริงเหวอ แวดดีใจจังเลย จะได้มีเพื่อน”

วิภา

(ยิ้ม ด้วยความอบอุ่น แม้ว่าจะมีรอยเศร้าหมองซ่อนเร้นอยู่)

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :32

ภายนอก / ถนน / กลางวัน

: รถยนต์ของทรงวิทย์

รถยนต์ของทรงวิทย์ กำลังวิ่งมุ่งหน้าออกไป ผ่านชุมชนในชนบท เห็นวิถีชีวิต ของชาวบ้าน

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :33

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องทำงาน / กลางวัน

: ใหญ่

ใหญ่กำลังดูภาวะตลาดหุ้น จากคอมพิวเตอร์

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :34

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องรับแขก / กลางวัน

: อ้า แว่ว วิภา

วิภา กำลัง เตรียมงานสอนอยู่ วิภา กำลังสอนการบ้านน้องอ้า

แว่ว

(หันหน้าไป ตามเสียงแตรรถ หน้าบ้าน)

วิภา

(หันหน้าไป ตามเสียงแตรรถ หน้าบ้าน)

“แว่ว ไปดูซิ ใครมา”

แว่วลุกออกไป เพื่อไปเปิดประตูหน้าบ้าน ให้แขกเข้ามา ... สักครู

แหว

(เปิดประตูหน้าบ้าน เดินนำหน้าเข้ามาก่อน พร้อมกับแขก)

วิภา

(ร้องทัก ด้วยความดีใจ)

“สวัสดีค่ะ เชียทรงวิทย์ สวัสดีค่ะคุณริน มาเหนื่อยๆ นั่งก่อนๆ”

(หันหน้าไปเรียก ใหญ่)

“พ่อๆ คุณทรงวิทย์ กับ คุณริน มาแะ”

ใหญ่

(ออกมาจากห้องทำงาน)

“สวัสดีครับเฮีย พี่รินด้วย ... ดีใจจริงๆ ที่เฮียมาถึงที่นี่”

“ยังงี้ๆ เฮียพักผ่อนค้างที่นี่ซักคืน จะได้มีเวลาคุยกันนานๆ”

“เฮียพักผ่อนให้สบายๆ ไม่ต้องเกรงใจ... ถือเสียว่า เป็นบ้านของเฮียก็แล้วกัน”

จอย

(หอบหิ้วของฝาก เดินตามมาหลังสุด)

“สวัสดีค่ะ คุณครูวิภา สวัสดีค่ะ อาใหญ่”

ใหญ่

(ร้องทักด้วยความดีใจ)

“ไง สบายดีนะเรา โตเป็นสาวแล้ว จำเกือบไม่ได้ สวยเหมือนแม่นะ”

ริน

“ที่บริษัทเรา มีสินค้าแปลกๆ ขึ้นมา ก็ได้ จอย นี่แหละ คำเป็นคนช่างคิด”

“หาอะไรใหม่ๆ มาโชว์ จนถูกคำติดใจ เป็นเด็กที่คุยสนุก รู้จักสัมมาคารวะ”

จอย

(เขิน แบบทอมๆ และตลก)

“เออ... คุณผู้หญิง ชมมากไปแล้วล่ะค่ะ ช้าน้อยขอคารวะ”

“งั้น จอย ขอไปหาพ่อกับแม่ก่อน นะคะ”

ริน

“เออ จริงซึ้งนะ ไปๆ ไปเถอะลูก ถ้าพ่อกับแม่รู้ว่าหนูมาด้วย คงดีใจกันยกใหญ่”

จอย

(ลุกออกไป ทุกคนมองตามไป ด้วยสายตาเอ็นดู)

ทรงวิทย์

“เออ มาถึงที่นี่ก็ดีเหมือนกัน เผื่อจะได้คนมีฝีมือ ไปช่วยงาน”

“อีกอย่าง ไม่สั๊ก ไม่แดง พวกนั้น มันหายาก อยากจะหาไม่อย่างอื่นมาแทน”

“เช่น ไม้มะม่วง ไม้สะเดา แล้วก็อย่างอื่น เผื่อหาได้ ก็จะช่วยๆ ไว้”

วิภา

“มีน่าล่ะ ถึงเขาจอยมาด้วย เฮียเข้าใจใช้คนนะ”

ทรงวิทย์

(หัวเราะ)

CUT

ฉาก: - SCENE NO. :35

ภายนอก / บ้านหลังเก่าของใหญ่ / กลางวัน : คำรง สุณี จอย ใจ

คำรง กำลัง ช่วย สุณี ทำเรือนเพาะชำ ใหม่ สุณี สุขภาพดีขึ้น หลังจากผ่านการฝึกอบรมโครงการพัฒนาอาชีพ มาแล้ว ได้ทุนบ้าน ยังเห็นหนังสือที่ได้รับแจกมา วางอย่างเป็นระเบียบ ผ่านการอ่านมาหลายเที่ยว ส่วนใจ ก็ช่วย แม่เก็บกวาด จอยเดินเข้ามา ท่ามกลางเสียงรายการแนะนำอาชีพ จากแผ่นซีดีที่กำลังเปิดฟังอยู่

ใจ

“พี่จอย... แม่ๆ พี่จอยมา”

จอย

(วิ่งเข้าไปกอดน้อง ด้วยความคิดถึง)

“ใจ น้องพี่”

สุณี

(หันไปทางเสียงเรียก ตีใจ จนน้ำตาซึม ที่ได้เห็นลูก)

คำรง

(เดินไปปิดเสียง จากเครื่องเล่นซีดี)

CUT

ฉาก: - SCENE NO. :36

ภายใน / บ้านหลังเก่าของใหญ่ / กลางวัน : คำรง สุณี จอย โจ้

พ่อ แม่ ลูก ลีคน นั่งล้อมวง คุยกัน ขณะที่ จอย จับแยกเอาของฝาก ออกจากกระเป๋า

จอย

(หยิบ เอารถเต๊กเล่น ทำด้วยไม้ ออกมา)

“นี่ของ โจ้”

(หยิบเลื้อ ให้แม่)

“นี่ของ แม่ สวยไหม”

(หยิบรองเท้า ให้พ่อ)

“นี่ของพ่อ ถ้าพ่อใส่คู่นี้ ออกไปนะ อีอิ (หัวเราะ) เท่หะไม่มี”

คำรง

(มองหน้าลูก ยิ้มอย่างเศร้าๆ)

จอย

(หยิบเงิน ส่งให้แม่)

“แม่ เอาเก็บไว้ หนูให้แม่ เอาไว้ซื้อยา และให้ค่าขนมน้องด้วย”

สุณี

(มองหน้าลูก แล้วร้องไห้ตีใจ ระคนกับ สงสารลูก แล้วโอบกอด

จอย)

“โอ... ลูก จอย ลูกช่างเป็นเด็กดีจริงๆ แม่ตีใจ ที่มีลูกกตัญญู”

ตำรวจ

(ได้แต่ก้มหน้านิ่ง ด้วยความเศร้า ครุ่นคิดหนัก ไม่พูดอะไร)

จอย

“หนูจะทำงาน หาเงินเยอะๆ ส่งมาให้แม่ แล้วก็น้องด้วย ให้เป็นค่ายา” –

สุณี

“แม่ไม่เป็นอะไรมากหรอกลูก ก็ได้ครูวิภา นี่แหละ คอยบอก คอยสอนแม่”

“ให้รู้จักพึ่งตัวเอง กินผักที่ไม่ต้องฉีดยา รู้จักใช้สมุนไพร คุณแม่แข็งแรงขึ้น”

“แล้วแม่ก็ได้อาชีพใหม่ อาชีพใหม่ของลูก เค้าให้แม่ดูแลสวนผลไม้”

“ผลที่ได้ แม่กับพ่อ ก็ช่วยกันมัดใส่กล่อง เอาไปส่งที่ร้านสหกรณ์ของหมู่บ้าน”

จอย

“อาชีพนี้ กับคุณครูวิภา เค้าช่างเป็นคนดีเหลือเกิน”

“ต่อไป พ่อ ก็เลิกกินเหล้าซะนะ แม่ก็เหมือนกัน หวย ก็อย่าไปเล่นมัน”

“มันเป็นแค่ความหวัง ลมๆ แล้งๆ”

สุณี

“อ้อ แม่ลืมถามไป อยู่กับนายเค้า คุณทรงวิทย์ สุขสบายดีหรือลูก”

จอย

“คุณทรงวิทย์ และคุณริน เค้าสองคน เป็นคนใจดีมากเลยแม่”

“เค้าดีกับทุกคนในบริษัท ลูกน้องรักเขาทุกคนเลย”

(เพ่งนึกขึ้นได้)

“แม่ จอย ต้องไปช่วย คุณผู้ชาย เตรียมงานหน่อยนะแม่”

สุณี

“เออ ๆ ไปเถอะลูก ไม่ต้องเป็นห่วงแม่หรอก เสร็จงานแล้ว ค่อยมา”

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :37

ภายนอก / เวทีพิธีทำขวัญข้าว / ตอนเย็น

: ทุกคนในหมู่บ้าน มาพร้อมหน้า

เวทีพิธีทำขวัญข้าว ถูกสร้างขึ้นไว้กลางแจ้ง สนามหน้าศาลาประชาคม ของหมู่บ้าน วัตถุประสงค์ต่างๆ ถูกจัดไว้เรียบร้อย ครบถ้วน โดยเฉพาะ กระบุงข้าว พันธุ์ต่างๆ ถูกจัดวางไว้ให้เด่นเป็นสง่า มีรูปปั้น แม่โพสพ ถูกจัดวางอยู่ตรงกลางด้านหน้าเวที สูงเด่น เครื่องขยายเสียง ถูกปรับแต่งพร้อมใช้งาน

ทรงวิทย์ คุณริน ใหญ่ ครูวิภา เสียบบุญชัย โชกุน ไอบีต และคนอื่นๆ ในหมู่บ้าน ต่างมากันพร้อมหน้า นั่งในบริเวณประรำพิธีที่จัดไว้ วันนี้ ถือเป็นวันสำคัญของหมู่บ้าน

พิธีกร ขึ้นเวที กล่าวแนะนำ ลำดับพิธีการ จากนั้น พระสงฆ์ ขึ้นนั่งบนอาสนะที่จัดไว้บนเวที สวดนำบทบูชาแม่โพสพ

เมื่อเสร็จจากงานพิธีการ พิธีกร ก็กล่าวคำขอบคุณทุกๆ คน แล้วเชิญชวน กันออกมาร่วมร้อง และร้องเพลง “ข้าวนาบุญ” อย่างมีความสุข (ครูวิภา ร้อง)

เพลง ข้าวนาบุญ

(สร้อย) ขอขอบคุณ ๆ ๆ ได้กินข้าวบุญ มาจากนาบุญ ที่ใส่ปุ๋ยบุญ

กสิกรเป็นผู้มีคุณ ผลบุญนั้นก็มีค่า กสิกรรมมีผลเจริญ

พวกเรามาฝึกฝน เป็นคนใจพระกล้าหาญอดทน

เหล่าบุรุษให้เสียคน (ซ้ำ) ศักดิ์ศรีปั้น ทุรนทุราย

อยากรวย ก็ไปซื้อหอยเบือร์ หลงละเมอ หวังลากก้อนใหญ่

สองมือ ขยันทำไป (ซ้ำ) ทำได้เท่าไร จ่ายให้นายทุน (สร้อย)

ฟังคนให้ได้พอดี เกษตรอินทรีย์ ปลอดภัยให้เป็นไท

สารเคมี ก็ไม่ต้องใช้ (ซ้ำ) ให้อินทรีย์ ต่อชีวิตดี ๆ

สุขภาพเราก็แข็งแรง มาช่วยผสมแสม คลุกปุ๋ยอินทรีย์

ทำได้เท่าไร แจกจ่ายกันไปสิ (ซ้ำ) ได้ใช้ปุ๋ยฟรี ปุ๋ยดี ปุ๋ยบุญ (สร้อย)

อยากจน แต่ไม่ยากจน นี่คือนคนผู้ยิ่งใหญ่

เป็นคนจน แต่รวยน้ำใจ (ซ้ำ) ทำกินพอใช้ แจกจ่ายแจกจน

ชุมชนเราก็เข้มแข็ง มาร่วมลงแรงสร้างสมดุลการ

อบรมกสิกรรมไร้สาร (ซ้ำ) ให้ยั่งยืนนาน สถาบันบุญนิยม (สร้อย)

FADE

PLOT POINT 2

ฉาก: (BLACKGROUND) – SCENE NO. :38

ภายนอก / สถานการณ์วิกฤติของบ้านเมือง / กลางวัน-กลางคืน :

สถานการณ์บ้านเมือง เกิดวิกฤติ มาถึงยุคเศรษฐกิจฟองสบู่แตก มีชุมนุมประท้วง คนตกงาน ธนาคารล่ม ส่งผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ถูกค้าหลายคน ยกเลิก การจองห้องพัก ทำให้ธุรกิจรีสอร์ทของใหญ่ ประสบภาวะขาดทุน และ คอนโด ก็ขายไม่ได้ ติดต่อกันมาหลายเดือน (ปรับใช้เหตุการณ์ 7 ตุลา หรือ ช่วงเดือน เมษายน 2553 เป็นฉาก)

สถานการณ์เลวร้ายเช่นนี้ ถูกนำเสนอผ่านสื่อ ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

V.O. (ใหญ่)

“ธุรกิจคอนโดของผม เพิ่งจะเริ่มต้นเมื่อต้นปี แต่พอปลายปี โชคไม่เข้าข้างผม”

“สถานการณ์บ้านเมือง เกิดวิกฤติสืบสวนวุ่นวาย ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า”

“พวกเค้าจะประท้วงกันไปถึงไหน ทำให้คนตกงาน ธนาคาร 2-3 แห่งปิดตัวลง”

CUT

ฉาก: (BLACKGROUND) – SCENE NO. :39

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องทำงาน / กลางคืน : ใหญ่

ใหญ่ นั่งครุ่นคิด คนเดียว เพียงลำพัง ภายในห้องทำงานหิว แต่ดูวังเวง

V.O. (ใหญ่)

“จำนวนนักท่องเที่ยว เริ่มลดลง ส่วน คอนโด ก็ขายยากขึ้น”

“เหตุร้ายๆ วุ่นวาย มันทำให้ผม นอนไม่หลับ เหมือนยืนบนปากขุมนรก”

เสียงโทรศัพท์ ดังขึ้น ทำลายความเงียบ และวังเวง ลงได้ชั่วคราว

ใหญ่

(ยกหูโทรศัพท์)

O.S. / เลียบบุญชัย

“กำนัน ดูแลลูกบ้านยังไง เลือกลงคราวนี้ ทำให้ผมสอบตก มันเป็นไปได้ไง”

“กำนัน สนใจธุรกิจของตัวเอง ไม่ห่วงเลยว่า คะแนนเสียงของผมจะติงตงเหว”
“ต่อไป เราก็ไม่ต้องช่วยเหลืออะไรกันอีกแล้ว”

ใหญ่
(วางหู)

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นอีก

ใหญ่
(แสดงอาการหงุดหงิด)

“ฮัลโหล... เฮียทรงวิทย์เหรอ”
“สถานการณ์ตอนนี้ ไม่ดีเลยเฮีย”

O.S. / ทรงวิทย์

“เฮ้อ!...เฮียก็เหมือนกัน ของก็ขายไม่ได้ เงินสตกี่ขาดมือ”
“ตามเดือนแล้ว ที่เฮียขอผัดผ่อนจ่ายเงินเดือนให้คนงาน”

ใหญ่

“อ้าว แล้วเฮียทำไง พวกเค้าไม่ลาออกไปกันหมดเหรอ”

CUT

ฉาก: (INSERT CUT SCENE) – SCENE NO. :40.1

ภายนอก / OTO STORE / กลางวัน

: พนักงานยื่นใบลาออก

ภายใน / ห้องทำงาน ของทรงวิทย์ / กลางวัน

: หนังสือทวงหนี้ จาก Supplier

O.S. / ทรงวิทย์

“เฮียก็ไม่รู้จะทำยังไง แต่ก็ยังดีนะ พวกที่ลาออก ยังเป็นคนไร้ฝีมือ”
“ที่ยังอยู่ ก็นับว่า รักนับถือกันจริงๆ”
“Supplier บางรายถึงดื้อให้เครดิต ขอรับเป็นเงินสดแทน นี่สิเรื่องใหญ่”
“บางที่เราก็ต้องยอม เอาเงินมาหมุนตรงนี้ เงินเดือนพนักงาน ก็ขอขอ กันไว้”

ฉาก: (INSERT CUT SCENE)

ภายนอก / ที่นา 200 ไร่ ของใหญ่ / กลางวัน

: ภาพวิวท้องนา

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องทำงาน / กลางวัน

: หนังสือทวงหนี้จากธนาคาร

O.S. / ใหญ่

“ผมนะ หนักกว่าเฮีย แเบงค์ก็เร่งรัด ตอนนี้ ผมไม่มีเงินในมือเลยนะครับเฮีย”

“ไม่รู้ว่่าที่ดินที่ค้ำประกันไว้ จะรักษาเอาไว้ได้หรือเปล่า ผมยังไม่รู้เลย” ...

“ส่วน วิ เค้า ก็มีปัญหากับผม ป่อยขึ้น... เฮีย จะให้ผมทำไง”

ทรงวิทย์

“ถ้ามันไม่ไหวจริงๆ ก็ขายกิจการไปเสีย รักษาสิ่งที่ดีๆ ที่พ่อแม่หาไว้ให้ดีกว่า”

ใหญ่

(ครุ่นคิดหนัก)

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :42

ภายนอก / บ้านหลังเก่าของใหญ่ / เช้าตรู่

: สุณี

เช้าตรู่ วันนี้ สุณี ลุกจากที่นอน มาออกกำลังกาย สูดอากาศยามเช้า ปล่อยให้ ค่ำรง และลูก นอนหลับกรนอย่างมีความสุข

เสร็จจากออกกำลังกาย ก็เข้าสวน รดน้ำผักชีวภาพให้ต้นไม้ในสวน กลับออกมา เก็บเห็ด เก็บผักที่ปลูกไว้ ด้วยใบหน้าที่ยิ้มเอิบใจ มีความสุขมาก

โจ้ รับผิดชอบไปโรงเรียน ส่วน ค่ำรงเพิ่งลุกจากที่นอน

สุณี ซักผ้าด้วยน้ำยาซักผ้าที่ทำขึ้นใช้เอง แล้วอาบน้ำด้วยสบู่มุมนไพร ที่ซื้อจากร้านสหกรณ์

ค่ำรง เดินลงจากบ้าน ไม่รู้เดินไปไหน แดงแอบทิ้ง วัตถุบางอย่าง ไว้ให้โจ้ เห็นโดยไม่ตั้งใจ โจ้ ได้แต่สงสัยว่า มันคืออะไร เขายังเด็กเกินไป ไม่รู้เลยว่า นั่นคือ อุปกรณ์เสพยาบ้า

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :43

ภายนอก ต่อ ภายใน / ร้านสหกรณ์ชุมชน / กลางวัน

: สุณี พนักงานชายหญิง

สุณี กับ ผลไม้ที่บรรจุเป็นห่อเสร็จแล้ว มาส่งที่ร้าน ขณะที่มีคนมาซื้อของในร้าน ส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภค ที่มาจากคนภายในชุมชนเอง

พนักงานชายหญิง

(คิดเงินไป ชายของไป พุดไป)

“พี่ณี หมู่นี้ พี่ดูดีขึ้นเยอะเลยนะ ไปทำอะไรมา”

สุณี

“ก็ตั้งแต่เลิกฉีดยานา หันมาใช้น้ำหมักชีวภาพแทน กินผักที่ปลูกเอง”

“ก็รู้สึกดีขึ้น ถ้าไม่เป็นอะไรมาก ก็อาศัยยาสมุนไพรจากร้านของหมู่บ้านเรา”

(สุณี เดินจากร้านไป)

FADE

ฉาก - SCENE NO. :44

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องนอน / กลางคืน : ใหญ่ วิภา

วิภา กับ ใหญ่ นอนหันหลังให้กัน ต่างคนก็นอนไม่หลับด้วยกันทั้งคู่

วิภา เหน็ดเหนื่อยกับงานสอน หนังสือ และยุ่งอยู่กับชาวบ้าน จนมีเวลาให้ผิวน้อยขึ้น ส่วนใหญ่ ก็ยุ่งแต่งานธุรกิจของตัวเอง ไม่ได้ทำหน้าที่กำนัน เมื่อกลับมาบ้าน ก็พบว่า เมียนอนหลับไปแล้ว

ฉาก (INSERT SCENE) - SCENE NO. :45.1

ภายใน / คอนโด ห้องนอนของกีฟ / กลางคืน : ใหญ่ กีฟ

มีบางวัน ที่ใหญ่พบสภาพนี้ หนีไม่ได้ จึงหลบไปนอนที่คอนโดของ กีฟ ซึ่งเป็นเมียน้อย

กีฟ

“พี่ อย่ากลับเลยนะ รอฉลองความสำเร็จกันก่อน”

“ขอบคุณนะคะ... สำหรับคอนโดห้องนี้ พี่เนี่ยน่ารักจังเลย”

“กีฟมีความสุขที่สุดเลยคะ แต่พี่ไม่ค่อยมาหากีฟเลย”

“งั้นคืนนี้ พี่ต้องอยู่กับกีฟทั้งคืน กีฟไม่ยอมจริงๆ ด้วย นะ นะ”

(หยอกล้อ LOVE SCENE ไม่เห็นภาพ มีแต่เสียงดนตรี)

เมื่อวิภาตื่นขึ้นมา ก็ไม่รู้ว่า ใหญ่ หายไปไหน แต่ในส่วนลึกในหัวอกผู้หญิง ย่อมรู้แก่ใจว่า มันไม่มีดีแน่ๆ

คืนนี้ ช่างเป็นคืนที่เจ็บปวด สำหรับคนสองคน ที่เริ่มขัดแย้งกันมากขึ้นทุกวัน

FADE

ฉาก - SCENE NO. :46

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องอาหาร / กลางคืน : ใหญ่ วิภา ลูกๆ แว

อาหารเข้ามือนี่ คุณจะไม่อร่อยเสียแล้ว เพราะ ท่ามกลางบรรยากาศทางอารมณ์ที่ขุ่นมัวของ ใหญ่ กับ วิภา
ระคนกับ เสียงทีวี รายงานจากนักวิเคราะห์เศรษฐกิจ

O.S.

“...ผมเห็นว่า เศรษฐกิจยุคฟองสบู่ นี้ ไม่ควรลงทุน เพราะมีอัตราความเสี่ยงสูง”
“การรักษาเงินสดไว้ในมือ คุณจะมั่นคงกว่า แต่ก็นั่นแหละครับ ท่านผู้ชม”
“ในเมื่อ ไม่มีเงิน อะไรๆ ก็ดูติดขัดไปหมด แต่สิ่งหนึ่งที่ผมแนะนำ นะครับ”
“สำหรับธุรกิจขนาดเล็ก ควรหาทางลดต้นทุนให้ได้ อีกทางหนึ่งก็คือ”
“ต้องหาวิธีเพิ่มศักยภาพของพนักงาน ให้ช่วยกันลดการบริโภคสิ่งที่ไม่จำเป็นลง”
“และร่วมกันใช้ทรัพยากรในบริษัท ให้คุ้มค่า อันนี้ ถือว่าเป็นภาระของทุกคน”

ใหญ่ กับ วิภา นั่งเผชิญหน้ากัน กินข้าว สองสามคำ ก็หยุด แวเห็นท่าไม่ดี จึงกระซิบพาน้องๆ ออกไป

วิภา

“ปัญหาวันนี้ มันเกิดขึ้น เพราะคุณไม่เชื่อ วิ มาตั้งแต่แรก”
“สิ่งที่คุณอ้าง ทำเพื่อ วิ ทำเพื่อลูก คุณกลับทำเพื่อตัวเอง มาตลอด”
“เงินทองที่มี คุณ ก็เอาไปบำเรออีนั่งเมียน้อยจนหมด”

ใหญ่

“แล้วคุณมีเวลาให้ผมบ้างไหม คุณเคยสนใจผมบ้างไหม”
“วันๆ คุณขลุกอยู่กับโรงเรียน อยู่กับชาวบ้านตลอดเวลา...”
“วิ ทุกวันนี้ ผมทำเพื่อ” -

วิภา

“คุณอย่ามาอ้าง”
“วิเคยบอกคุณก็ครั้งแล้ว ทรัพย์สินสมบัติความร่ำรวย วิไม่ต้องการ วิต้องการคุณ”

“ที่เป็นคุณคนเดิม เมื่อสิบปีก่อน... แต่มาวันนี้ มันไม่ใช่ใหญ่คนเดิมอีกแล้ว”

“คุณเคยนึกถึงหัวใจ วิ บ้างไหม”

(พูดทั้งน้ำตา)

“ที่นี่ คุณมีปัญญา หาเงินไปถอนคืนที่ดินไหมล่ะ หัวใจคุณทำด้วยอะไร”

“คุณยังคิดจะเอาที่ดิน ผืนสุดท้ายไปอีก ไหนคุณว่าจะเก็บมันไว้ให้ลูก”

ใหญ่

“มันเป็นสมบัติของพ่อฉัน ใครก็ไม่ควรมายุ่ง”

(รีบลุกเดินออกไป) –

วิภา

“ถ้าคุณออกไป ก็อย่ากลับมาอีก”

ใหญ่ ลังเลเล็กน้อย แต่ที่สุด ก็ขับรถออกจากบ้านไป ทิ้งให้วิภา ร้องไห้อย่างขมขื่น

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :47.1

ภายใน / OTOP STORE ห้องประชุม / กลางวัน : ทรงวิทย์ และ พนักงานทุกคน

บรรยากาศ ในห้องประชุมของ บริษัท เจียบเหงา และตั้งเครียด ไม่มีใครพูด วันนี้ ที่ประชุมดูโล่ง ว่าง ว่าง ไปมาก เหลือเก้าอี้ว่างๆ เกือบค่อนห้อง

ทรงวิทย์ เดินเข้ามานั่ง บนเก้าอี้ที่จัดไว้สำหรับประธาน

ทรงวิทย์

(พูดอย่างหนักแน่น เขาจริง)

“บริษัทของเรา ร่วมกันฟันฝ่าอุปสรรค มาหลายเดือนแล้ว”

“แต่ก็ไม่อาจรักษาสถานการณ์ไว้ได้ จึงมีความจำเป็น จะบอกกับพี่ๆ น้องๆ”

“ผมให้โอกาส ให้อิสระ กับทุกคน ที่จะอยู่ หรือจะไป ใครที่พร้อมจะอยู่กับเรา”

CUT

ฉาก: (INSERT CUT SCENE) – SCENE NO. :40.2

ภายใน / OTOP STORE โรงงาน / กลางวัน : พนักงาน

พนักงาน กำลังรดน้ำผักที่ปลูกกินเอง ใช้ยาสีฟันสมุนไพร จนหมดหลอด บางคนห่อข้าวมากินเอง บางคนกำลังดูชื่อของในห้าง เลือกรู้อะไรๆ แต่ไม่เอา พร้อมกับก้มดูเงินอันน้อยนิดในมือ พร้อมกับกำเงินในมือแน่น พร้อมกับยิ้มอย่างมีความหวัง

O.S. (ทรงวิทย์)

“ต้องปรับปรุงตัวเอง ให้เข้มแข็ง ประหยัด อดออม อย่างที่เราเป็น”
“ก็เพื่อลดรายจ่ายส่วนตัวลงให้ได้ ให้สมดุลกับ รายได้ที่ลดลงไป”

CUT

ฉาก: (INSERT CUT SCENE)

ภายใน / OTOP STORE โรงงาน / กลางวัน : พนักงาน
พนักงาน เร่งขันทำงาน ปิดไฟ ปิดไฟ เมื่อออกไป มีลูกค้ามาดู พวกเขาทำงาน พร้อมกับพยักหน้าอย่างชื่นชม ในความขยัน อุตสาหะของพนักงานที่นี่

O.S. (ทรงวิทย์)

“หากพวกเรา ช่วยกันลดภาระรายจ่ายของบริษัทลง ขยันเพิ่มขึ้น”
“รักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์ ลูกค้าย่จะยังอยู่กับเรา ของขายได้ เราก็มีเงินใช้”

ทรงวิทย์

“บริษัทอยู่ได้ พวกเราก็อยู่รอด ครอบครัวก็มีความสุข”

CUT

ฉาก: (INSERT CUT SCENE)

ภายนอก / OTOP STORE ห้องประชุม / กลางวัน

พนักงานเลิกประชุม ต่างพากันเดินออกมา มีเสียงประกาศจากวิทยุเสียงตามสาย

เสียงประกาศ

“ก่อนกลับบ้านวันนี้ ขอให้พนักงานทุกท่าน ไปรับของฝาก น้ำเต้าหู้ และแฮมพูสมุนไพร ที่แผนกต้อนรับด้วย... จริงใจ ไม่ตรี สำนึกดี ค่า”

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :40.3

ภายใน / OTOP STORE ห้องทำงาน / กลางวัน : ทรงวิทย์ กับ พนักงานคนอื่นๆ ในห้อง

ห้องทำงานของ ทรงวิทย์ ถูกจัดวาง อย่างเรียบง่าย มีซีดีสารคดีเพื่อการพึ่งตนเอง และหนังสือ วางเรียงกันบนชั้น มีหนังสือธรรมะแจกลูกค้า ดอกไม้ประดับในแจกัน ที่เปลี่ยนเป็นดอกไม้ที่มีพืชสมุนไพรมาแซม เสื้อผ้าเปลี่ยนเป็นเรียบง่าย ไม่ผูกไท มีป้ายกฎกติกา ห้าม บุหรี่ เหล้า การพนันทุกชนิด จอทีวีขนาดใหญ่ กำลังนำเสนอเรื่องราว การตกแต่งผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก กับบรรยากาศแบบไทยๆ เรียบง่าย

ทรงวิทย์

(ขณะกำลัง ยู่อยู่กับเอกสารบนโต๊ะ หันไปพูดกับพนักงาน)

“หนูวา โทรไปบอก คุณอุดม และ Supplier ทุกคนเลยนะ ยืนยันขอเครดิต 30 วัน”

“ถ้าไม่ตกลง เราจะเปลี่ยนรายใหม่”

หนูวา

“มันจะดีเหรอค่ะ แล้วเจ้านายไม่กลัวเขาจะ....”-

ทรงวิทย์

“เอาเถอะน่า เวลานี้ ใครก็ต้องการอยู่รอดกันทุกฝ่าย คงไม่ว่าเราหรอกน่า”

“อีกอย่าง Supplier รายใหม่อาจให้ราคาถูกลงกว่า หรือไม่ก็ให้เครดิตเราบ้าง”

“ค่อยได้เรามีเงินสดหมุนเวียนดีกว่านี้ เราถึงจะจ่ายให้ เราไม่เขี้ยวเขาหรอก”

หนูวา

“ค่ะ ค่ะ”

(ยกหู โทรออก O.S.)

“โทรจาก บริษัท Thai OTOP นะคะ เราขอยืนยันเครดิต 30 วัน เหมือนเดิมค่ะ”

ทรงวิทย์

(ลุกเดินออกไป ที่โต๊ะของ ริน ภรรยา แล้วนั่งลงปรึกษา)

“นี่คุณ ผมตัดสินใจแล้ว จะรักษาพนักงานฝีมือไว้ซัก 15 คน ก็พอ”

“เราต้อง รักษาเขาไว้ และเพิ่มเงินเดือนให้เขา คุณเห็นว่่าง”

ริน

“มันจะดี เหนือคุณ”

ทรงวิทย์

“ผลิตภัณฑ์ของเราต้องใช้ฝีมือ คนใหม่ที่เข้ามา เราต้องเสียเวลาฝึกอบรมเขา”

“ผมจะให้คนเก่า สอนคนใหม่ ไม่งั้นเราก็รักษามาตรฐานสินค้าไว้ไม่ได้สิคุณ”

ริน

(พยักหน้า เห็นด้วย)

“แล้วคุณ จะเอาใครไว้ ให้ใครออก”

ทรงวิทย์

(มองออกไปนอกห้อง มองไปที่ จอย)

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :47.2

ภายใน / OTOP STORE ห้องประชุม / กลางวัน : ทรงวิทย์ และ พนักงาน 15 คน

ทรงวิทย์

“ผมคัดเลือกพวกคุณไว้ เพราะผมไว้ใจ ไว้ใจในความสามารถ ความซื่อสัตย์”

“ที่ผ่านมา ผมไม่เคยเอาเปรียบพนักงาน และต่อไป ผมก็คิดว่า”

“พวกเราจะช่วยกันประคับประคอง ให้บริษัทของเราอยู่ได้...”

“จอย ประจำตำแหน่งเดิมนะ คิดอะไรใหม่ๆ ออกมา... แล้วก็ช่วยฝ่ายการตลาด
ด้วยอีกแรง”

“โสภณ คุณอยู่ฝ่ายพัฒนาคุณภาพพนักงาน และช่วยหาแรงงานฝีมือให้ด้วย”

“ทำอย่างไรก็ได้ หามาให้ได้ก็แล้วกัน”

“แต่ถ้ายังมีบุหรี เหล้า การพนัน ฝิ่นฝิ่นตี้ยังไง เราจะไม่รับ นี่คือกฎของที่นี่”

พนักงาน

(พยักหน้ารับทราบ)

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :48

ภายใน / ห้องนอนของวิภา / ค่ำ : วิภา

วิภา ยืนเหม่อมองออกไปทางหน้าต่าง บรรยากาศยามนี้ช่างเจีบบางเสียดเหลือเกิน เหมือนอยู่ตัวคนเดียว มีสามีก็เหมือนไม่มี มองไปรอบๆ ห้อง ภาพถ่ายสมัยสวมชุดแต่งงาน เวลานั้นกับวันนี้ มันช่างต่างกันสิ้นดี ห้องนี้ช่างไม่มีความหมายอะไร เธออยู่เพื่อคนคนเดียว หรืออย่างไร

CUT

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :58.1

ภายนอก / ไร่ไร่ไม้ใหญ่ข้างนาข้าว / กลางวัน : ใหญ่ วิภา

ใหญ่

“วิ ก็รู้นี้ ว่าผม ฝืนฝืนอยากจะเป็นอะไร”

CUT

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :58.2

ภายใน / บ้านของใหญ่ ระเบียงบ้าน / กลางคืน : ใหญ่ วิภา

วิภา

“ทุกวันนี้ เราก็มีความสุขสบายดีอยู่แล้ว คุณยังไม่พออีกเหรอ”

CUT

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :60

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องนอน / ค่ำ : วิภา อาย

อาย

“คุณแม่ขา คุณพ่อหายไปไหน ตั้งหลายวัน”

CUT

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :31

ภายนอก / บ้านของใหญ่ หน้าบ้าน / กลางวัน : วิภา สุณี แว

วันที่ สุณี มาช่วย ครูวิภา ทำงานบ้าน จัดตกแต่งสวนหน้าบ้าน ...

สุณี

(ไหว้ครูวิภา อย่างสุดซึ้ง)

“ครูวิภา ช่างดีกับชาวบ้านเสียเหลือเกิน ครูเป็นนางฟ้าของหมู่บ้านเรา นะคะครู”

วิภา

(ยิ้ม อย่างมีกำลังใจ)

ไม่มีใครล่วงรู้ว่า ครูวิภา ตัดสินใจอะไร หรือหิวกระเพาะไปใหญ่ จะไปไหน

อาย

(ยื่นจับมือน้องชาย เกาะอยู่ที่หน้าประตูห้อง)

“คุณแม่ จะไปไหน”

วิภา

(คว่ำกระเพาะ แล้วรีบจูงมือลูกออกจากบ้านไป)

“ไป...ลูก”

ที่หน้าประตูห้องนอน ปรากฏข้อความ บนแผ่นกระดาษเล็กๆ ปิดไว้

ข้อความ

“แหว ช่วยดูแลบ้านให้ด้วย ครูกับน้อง ไปบ้านคุณยาย”

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :49

ภายใน / โรงงาน / กลางวัน

: สุณี สมชาย พรรณงาม และคนอื่นๆ

กลุ่มงานของสุณี พัฒนาไปอีกก้าว สุณีและเพื่อนๆ ร่วมกัน ผลิตสินค้าแปรรูปอาหาร แต่ยังทำด้วยมือ มีสมชาย แม่บุญเรือน และ คนอื่นๆ อีก 3 คน มาช่วยกัน บรรจ...ใส่ถุง เพื่อส่งให้ร้านสหกรณ์ชุมชน กลุ่มของสุณี แม้จะมีคนจำนวนน้อย (สุณี) แต่มีศักยภาพ กลุ่มนี้ มีความคิดว่า จะยกระดับงาน โดยเข้าไปร่วมเป็นสมาชิกเครือข่าย วิสาหกิจชุมชนตำบลแสงสุข

สมชาย

“พี่ณี เมื่อกวนนี้ พี่ไปประชุม เค้าวางใจมั่ง”

สุณี

“ท่านเกษตรอำเภอ บอกว่า หมู่บ้านแสงสุข เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง”
“ถ้าตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้ ก็น่าจะดี จะได้เป็นตัวช่วยให้บ้านอื่นเค้าด้วย”

ไบพุทธ

“ฉันไม่เข้าใจ กลุ่มที่พี่ว่านี่ ถ้าเป็นกลุ่มแล้ว แล้วเราจะทำงานหนักขึ้น หรือพี่”

สุณี

“ไม่หรอก พวกเราก็ทำอยู่ทุกวันแล้วนี่ มันหนักหรือเปล่านั้น”
“กลุ่มงานเล็กๆ น้อยๆ หลายๆ กลุ่มรวมกัน ก็ดีเหมือนกัน”
“จะได้ไม่ต้องทำอะไรซ้ำๆ กัน กลุ่มไหนขาดอะไร เหลืออะไร ก็จะได้แบ่งปันและช่วยกันได้ และอีกอย่างนะ พวกพ่อค้าคนกลางจะได้ไม่เอาเปรียบพวกเรา ทำกันเอง ขายกันเอง ทำการตลาด ส่งของ พัฒนาสินค้า ก็พวกเรา”

ไบพุทธ

“ฉันก็ว่าดีเหมือนกัน ถ้าพึ่งเราทำของส่งร้านสหกรณ์ ก็ได้สินค้าหน่อยๆ ไม่รวนซักที พอทำเป็นกลุ่ม อาจจะรวยขึ้นมาบ้าง”

สุณี

“เออ! ก็เพราะอยากรวยนี่แหละ พวกเราถึงได้จน พวกชาวบ้านอย่างเราจะไปสู้คนมีเงินอย่างพวกนายทุนเค้าได้ที่ไหนล่ะ ถึงรวยไป ก็มีแต่ความทุกข์ คุณแต่กำนันใหญ่สิ”

(สุณี หยุดนิตหนึ่ง นึกถึงใหญ่)

“เออ...แล้วคุณใหญ่ กับ ครูวิภา เป็นไงมั่งก็ไม่รู้”

พวรรณงาม

“มีอะไรเหรอ พี่ณี”

สุณี

“ระยะนี้ ครูวิภาดูหน้าไม่ค่อยดีเลย คุณใหญ่เองก็ไม่ค่อยกลับบ้าน”
“บ้านนั้นนะ มันอึมครึมยังไงก็ไม่รู้ เอ...ฉันอดเป็นห่วงไม่ได้แล้วสิ”

ทุกคนหยุดคิดหนึ่ง มองหน้ากัน แล้วทำงานต่อ ปล่อยให้ สุณี นั่งเหม่อลอยอะไรอยู่คนเดียว

FADE

ฉาก: - SCENE NO. :45.2

ภายใน ต่อ ภายนอก / ห้องพักในคอนโด / กลางวัน : ใหญ่ ก๊อฟ

ในห้องพัก ใหญ่ ยืนเกาะโต๊ะเครื่องแป้งแต่งตัว และหันหลังให้ ก๊อฟ ซึ่งกำลังยืนหันหลังให้หน้าต่างกระจก ภายใต้อาคารที่ไม่ค่อยเป็นมิตร

ใหญ่

“เธอจะเอาอย่างไร”

ก๊อฟ

“แล้วพี่จะเอาอย่างไร”

“ถ้าฉันจะเอา แล้วพี่มีให้ฉันไหมล่ะ ตอนนี้อยู่แต่ตัวแล้วนี่”

ใหญ่

(โกรธ แต่ อटकั๊น)

“อย่ากดดันฉัน อย่า... อย่ามองฉันแบบนั้น นี่ถึงความหลังบ้างสิ ก๊อฟ”

“เธอมีวันนี้ได้ ก็เพราะพี่” -

ก๊อฟ

“ก็ถ้าฉัน ไม่เอาตัวเข้าแลก จะมีวันนี้หรือ”

“คุณพี่ขา... อย่าโง่ไปหน่อยเลย”

“ก็ลองใช้สมองคิดหน่อยสิ... ไม่ว่าผู้หญิงคนไหน ก็ทำอย่างฉันทั้งนั้นแหละ”

(ก๊อฟ พุดเยาะและตักตวงทไมโยคี)

ใหญ่

(โกรธ ลืมตัว บัดถั่วยกาแพอย่างแรงจะ กระเด็นไปที่หน้าต่าง ช้างๆ ก๊อฟ)

“เพ็ริ่ง!!”

“เธอเห็นฉันเป็น ไฉนังรี”

ใหญ่ ทั้งโกรธ ทั้งเสียหน้า และผิดหวังกับชีวิต จึงรีบรุดเดินลงไปที่รถ แล้วเปิดประตูเข้าไปนั่ง สงบสติ
อารมณ์ ลักครู่ เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น

O.S.

“ว่าไง คุณใหญ่ รู้สึกว่า จะผิดข้อตกลงอีกแล้วนะ”

ใหญ่

“คุณจะมาเร่งรัดเอาอะไรตอนนี้ ถ้ามีผมก็ส่งตามนัดแล้วสิ”

O.S.

“ตามนัดเหอ คุณไม่เคยรักษาสัญญา คุณคิดว่าผมมีความอดทนมากพอรีไร”

ใหญ่

“คุณชู้ ผมเหอ”

O.S.

“เปล้า... ผมไม่ได้ชู้ คุณเป็นฝ่ายผิดเองนะ ช่วยไม่ได้ ที่ดินสองร้อยกว่าไร่”

“กับที่บ้านของคุณ มันก็ยั่วตันทหาผมเหมือนกัน คุณไม่สน แต่ผมสน”

“เอาเป็นว่า คุณเลือกเอา ระหว่าง เจอกันที่ศาล หรือ ที่นรก”

“แต่ที่นรกนะ ผมไม่ไปด้วยนะ”

ใหญ่

(โกรธอย่างหัวเสีย)

“ไอ้ นรก เอ๊ย!”

ใหญ่ ขับรถพุ่งออกไป ปล่อยให้ ก๊อฟ ซึ่งกำลังแอบดูใหญ่ ทางช่องหน้าต่าง ยิ้มเยาะ อย่างไม่มียั้ง

FADE

ฉาก: - SCENE NO. :50

ภายนอก / ถนนไปชนบท / ป้ายใกล้ค้ำ

: ใหญ่

ใหญ่ กลุ้มใจมาก จึงขับรถออกไปตามชนบท แต่เพียงลำพัง ผ่านทุ่งนากว้าง ท้องฟ้าสดใส ผ่านสวนผักของ
ชาวบ้าน เห็นวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ...

ระหว่างทาง มองเห็นลุงคนหนึ่ง โบกมือส่งยิ้มให้ ด้วยมิตรภาพที่อบอุ่น และชาวบ้านอีก 2-3 คน เดินร้องเพลง หยอกล้อกัน อย่างมีความสุข

V.O. (ใหญ่)

“ผมเริ่มสับสนกับภาพที่เห็น ระหว่างเงิน กับ ความพอเพียง”

“ว่าอะไร จะสร้างความสุขให้ผมได้มากกว่ากัน”

FADE

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :58.1

ภายนอก / ไร่ส้มไม้ใหญ่ข้างนาข้าว / ภายนอก : ใหญ่ วิภา

ใหญ่

“วิ ก็รู้ว่าผม ฝันฝันอยากจะเป็นอะไร”

CUT

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :59

ภายนอก / บ้านของใหญ่ ระเบียบบ้าน / กลางวัน : ใหญ่ วิภา

วิภา

“โครงการใหม่ของคุณ มันอาจทำลายอนาคตของเรา และลูก ก็ได้”

CUT

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :27

ภายนอก / ระเบียบริมบึงน้ำกว้าง / กลางวัน : ใหญ่ เขียวทรวงวิทย์ สกต โดตัน

ใหญ่

“ถ้าเชื่อตามเขียวนะ ธุรกิจใหญ่ๆ ก็ทำไม่ได้ซี”

ทรวงวิทย์

“มันเป็นเรื่องของปัญญา รู้จักคิด ใหญ่จะเชื่อหรือไม่ นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง”

CUT

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :63

ภายนอก / ระเบียบริมบึงน้ำกว้าง / กลางคืน :ใหญ่ เที่ยงทรงวิทย์

ใหญ่

“ผมไม่เหลืออะไรอีกแล้ว” –

ทรงวิทย์

“แต่นายยังเหลือ ลูก เมีย ที่ยังรักและรออยู่ที่บ้าน”

ใหญ่ ขับรถเพลิน มาจนถึงปลายสุดอีกด้านหนึ่งของทุ่งนาข้าว ที่พ่อแม่สร้างไว้ให้เป็นสมบัติของลูก บัดนี้ มันกำลัง จะถูกคนรุ่นลูกทำลาย ความรู้สึก รัก เสียหาย หวงแหน ก็ถูกขึ้นมาเกาะกุมห้วงลึกของจิตใจ

ฉาก: (ประกอบเพลง “ฟ้าใหม่ หัวใจพอเพียง”)

พ่อ กับ แม่ ชี้ไปที่ทุ่งนากว้าง เพื่อให้ใหญ่รู้ว่า นี่คือทรัพย์สินสมบัติ ที่พ่อแม่หาไว้เพื่อเขา

(INTRO)

ภาพทุ่งนากว้าง ฝูงควาย กองฟาง ห้างนาข้าว ขณะฝนตกพริ้ว – SCENE NO. :64

มอง ออกไป ท่ามกลาง สายฝน ไปรยปราย

ไป ให้ไกล ให้ลึม ถิ่นที่ อากาศ

ภาพท้องนากว้างเขียวขจี ท้องฟ้าเมฆสวย มองเห็นห้านา ภาพที่ใหญ่นอนหนุนตัก แล้วขอเธอแต่งงาน

– SCENE NO. :10

ดูข้าว ในนา แล้วเอน กายหนุน ตักนอน

เสียง เธอรำพัน เสียง คำอ้อนวอน ไม่จางหาย

ภาพชีวิตทำงาน เหนื่อย แต่ก็พอใจ เพราะแลกมาด้วยเงิน – SCENE NO. :65

เขาแรง แลกเงิน เป็นหนี้ ทางเดิน ชีวา

ลืมหอง ทุ่งนา มุ่งสู่ เมืองศรี วิไล

ภาพดื่มเหล้ากับเพื่อน เทียบกลางคืน – SCENE NO. :66

เมื่อ มีเงินตรา เสพหา ความสุข ไร้-ไป
เส้นทาง ทุกข์แสน ยาวไกล อบายมุข ทุกข์พา หลงทาง

ภาพ วิภาโกรธ และไลใหญ่ออกจากบ้านไป ลูกสองคน ยืนดูพ่อ ด้วยแววตาละห้อย และ วิภา กับ ลูก เห็น ใหญ่ ไปกับก๊ฟ (ที่รถใหม่ ให้ ก๊ฟ)

อยากเขยวจา พ่อ ขอ โโทษ
เมียรัก อยาโกรธ ที่คิด นอก ใจ

ใหญ่ เดินไปตามถนน พร้อมขวดเหล้า อย่างไม่รู้จุดหมาย แต่เมื่อมาถึง ทางแยกเข้าหมู่บ้าน เห็นโบหน้าแวนตา ที่มุงมัน มองดูขวดเหล้า แล้วเหวี่ยงทิ้งไป - SCENE NO. :68

ขอ สัญญา ขอ ภัย
ขอเป็น คนใหม่ จนชั่ว ชี วิ

ใหญ่ ขณะฝึกนั่งสมาธิ และเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อ พัฒนาชีวิต กับสมาชิกคนอื่นๆ ในศูนย์ฝึกอบรมของหมู่บ้าน ร่วมกับลูกบ้านคนอื่นๆ ฝึกทำปุ๋ย เก็บผัก ออกกำลังกาย นวดแผนไทย แยกขยะ ทำความสะอาดบ้าน ฯลฯ - SCENE NO. :69

บุญ ยังมี ชี้น ทางเดิน ถูกตรง
อย่าง มั่นคง จนพ้น ม่านหมอก โลกีย์
มุ่งสู่ เส้นทาง อยู่อย่าง พอ ดี
เพิ่ม สีสันต์ ชีวี สู ... วิถี ... บุญ ... นิยม

ภวังค์ภาพตามบทเพลง สิ้นสุดลง ท้องฟ้าก็ปิดลง ฝนตั้งเค้า เริ่มโรยเม็ดฝนลงมา พร้อมกับเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น เขาจึงรีบขับรถออกไปด้วยความเร็วสูง ไปอย่างไร้จุดหมาย ด้วยความรันทด และสับสน

PLOT POINT 2

O.S. (แวน)

“ฮัลโหล... มีนายมาขอพบ เค้าว่จะขอพบคุณผู้ชายเดี๋ยวนี้นะ”

“ที่บ้านไม่มีใคร มีแวนอยู่คนเดียวเองนะคะ”

ฉาก: ถนน ซอย เข้าบ้าน 2-3 แยก - SCENE NO. :51

ใหญ่ ขับรถผ่านถนนซอย หลายแยก จนจำเกือบไม่ได้ว่าไปไหนมาบ้าง ฝนตกหนักขึ้น จึงตัดสินใจขับกลับ

บ้าน เมื่อถึงบ้าน จอดรถทิ้งไว้ รีบวิ่งเข้าไป กลับพบแต่ความว่างเปล่า ไร้ผู้คน เขาไม่สนใจเลยว่า จะเป็นเวลาอะไร

FADE

ฉาก: – SCENE NO. :52

ภายใน / บ้านเก่าของใหญ่ ห้องนอน / กลางคืน ฝนตก : สุณี โจ้

วันนี้ ดูจะเป็นงานหนัก สุณี เพิ่งเสร็จจากงานบ้าน จึงรีบอาบน้ำ เข้านอนแต่หัวค่ำ ฝนยังคงตกหนัก เสียงสุนัขเห่าไม่ขาดระยะ มองหน้าลูก จิตใจก็พะวง เป็นห่วงตำรวจ ที่ยังไม่กลับบ้าน

ขณะพาลูกนอน ทันใดนั้น สุณี ก็เกิดกลางสังหรณ์ กลัวว่า ตำรวจ คงเจอเหตุร้ายแน่นอน

โจ้

(มองคุณแม่ นอนกระสับกระส่าย)

“พอบอกว่า จะไปทำธุระที่บ้านเสียบุญชัย”

CUT

ฉาก: (FLASH BACK INSERT SCENE) – SCENE NO. :53

ภายใน / บ้านของตำรวจ สุณี / กลางวัน : สุณี ตำรวจ โจ้ เสียบุญชัย โชกุน ไต่บีด
เสียบุญชัย และลูกน้อง เดินมาหา ตำรวจ กับ สุณี ที่ข้างๆ บ้าน (มองเห็นฉากหลัง เป็นนาข้าว) ในวันมาขอ
คืนเงินต้นที่กู้ไป

บุญชัย

“ดูตัวเองสองคนผิวเมีย จะไม่เป็นเด็ดเป็นร้อนกันเรื่องอะไร”

“บังเอิญเข้ามาทางนี้ ก็เลยนึกถึงเอง”

“เห็นไอ้สองตัวนี้ มันบอกว่า เองไปหาข้าถึงที่บ้าน เรื่องโฉนดที่นา...”

“ที่มันเป็นธรรมเนียม ถ้าเอ็งสองคน คิดจะไถที่นาคืนละก็ ... ก็ได้”

“แต่ต้องหาเงินสด มาให้ไต่ก่อน แล้วค่อยมาคุยกัน”

ตำรวจ

(มองหน้าเมีย อย่างสิ้นหวัง)

สุณี

(หลุดจากภวังค์ รีบลุกขึ้นจากที่นอนทันที)-

โจ

“แม่จะไปไหน”

สุณี

“นอนหลับซะลูก อย่าลุกไปไหน แม่จะไปตามพ่อ”

(คว้าไฟฉาย แล้วลงจากบ้านไป ท่ามกลางสายฝน)

CUT

ACT 3 : 20 MIN.

ฉาก: - SCENE NO. :54

ภายนอก ต่อภายใน / โกดังเก็บข้าวเปลือก / กลางคืน : ดำรง กับ คนร้าย 3 คน

คืนนี้ ดำรง เป็นสายส่งยาบ้า เมื่อไปถึงที่นัดหมาย ขณะส่งของ ไม่มีใครเห็นเลยว่า ภายใต้งาไฟดูบหนึ่ง ได้มีชายผู้หนึ่ง แอบซุ่มคูอยู่ ชายที่แอบซุ่มคูก็คือ ข้าพค่านั่นเอง เข้าใจว่า น่าจะเป็นสายให้ตำรวจ หรือ อะไรสักอย่าง

ชายมือปืนสองคน ออกไปปรับกล่องยา จาก ดำรง แล้วเขาไปส่งให้ชายลี้กั๊บในรถ ที่จอดซุ่มรออยู่ เขาเปิดตัวอย่างห่อยา ซิมดู

เจ้าของรถ

“ซิบหายละซี มึง ... ของปลอม”

ทันทีที่ชายเจ้าของรถ พูดยบ ชายลี้กั๊บ-1 ก็ชักปืนพกออกมา แล้วเดินตรงรี่ ไปหา ดำรง ส่วนชายเจ้าของรถ ก็ซิบรถหนีไปอย่างรวดเร็ว

ดำรง เห็นท่าไม่ดี จึงออกวิ่ง ไปตามถนนชอกแค้นๆ คนร้าย ก็วิ่งตามออกไป

(ต่อจากนี้ อาจเพิ่มฉากแอ็คชั่น รถยนต์ ไล่ล่ารถ จักรยานยนต์ของดำรง)

-MONTAGE CUT SCENE-

ฉาก: (MONTAGE INSERT) – SCENE NO. :99.2

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องทำงาน / กลางคืน ฝนตก : ใหญ่

เมื่อเปิดประตูเข้าไปในห้องทำงาน ยังมีแต่ความวังเวง ข้าวของ รก รุงรัง ไร้ระเบียบ รูปถ่ายข้างฝาผนัง ก็ดูเศร้าๆ

ฉาก: (MONTAGE INSERT) – SCENE NO. :99.1

ภายนอก / ถนนซอยแคบ / กลางคืน ฝนตก : คำรง ชายลี้ลับ-1 ชายลี้ลับ-2

ฝนตกหนัก บรรยากาศมืด แสงสลัว จากลำแสง ที่ส่องมาเป็นระยะ มองเห็น คำรงกำลังวิ่งหนี ชายลี้ลับ-1 กับ ชายลี้ลับ-2 ซึ่งในมือถือปืน วิ่งไล่ตามมาติดๆ

วิ่งมาถึงรั้วบ้านหลังหนึ่ง ชายลี้ลับ-1 วิ่งรูดออกไปได้ ส่วนชายลี้ลับ-2 กลับวิ่งชน หกล้มลง

บี๊ต

(เอามือกุมหัว)

“รอดด้วย บ้านใครวะ ทำรั้วต่ำชิบหาย”

ชายลี้ลับ-1

“มึงมันสูง เกินไป ... ลุกเร็ว ... กูไม่น่าพามันมาเสีย”

ฉาก: (MONTAGE INSERT) – SCENE NO. :99.3

ภายนอก / ก่อนถึงถนนซอยแคบ / กลางคืน ฝนตก : สุณี

สุณี วิ่งฝ่าสายฝน ออกไป ตามเสียง ที่มีคนวิ่งขับไล่กัน

ฉาก: (MONTAGE INSERT)

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องทำงาน / กลางคืน ฝนตก : ใหญ่

ใหญ่ยืนสับสนอยู่กลางห้อง ท่ามกลางบรรยากาศ เศร้า และวังเวง แล้วค่อยๆ เดินไปที่โต๊ะทำงาน เขายืนดูรูปถ่ายของตัวเอง ที่ติดตรึงแน่นอยู่บนฝาผนัง

ภาพในอดีต ผุดขึ้นมาในสมอง (เมื่อยขับไล่ – ลูกค้าโทรยกเลิก – ทรงวิทย์เตือน – สายตาเหย้าหยันของกีฟ – ทนายส่งหมายศาลมาให้) ขณะที่ ลากลิ้นชักออกมา แล้วหยิบปืนพกสั้น ถือไว้ในมือ กำแน่น สัมผัสเห็นได้จากเงาภาพบนผนัง ค่อยๆ ยกปืนขึ้น

ฉาก: (MONTAGE INSERT)

ภายนอก / ถนนซอยแคบ / กลางคืน ฝนตก : คำรง ชายลี้ลับ-1 บี๊ต

มองเห็นใบหน้า ของชายลึกลับ-1 กับ ชายลึกลับ-2 ได้ชัดเจน เพราะยืนตรงกับ ลำแสงไฟพอดี้ ไมรอช้า
ชายลึกลับ-1 ยกปิ่นขึ้นเดินไปที่ ค่ำรง ซึ่งกำลังตะเกียกตะกาย คลานหนี

ฉาก: (MONTAGE INSERT)

ภายนอก / ถนนซอยแคบ / กลางคืน ฝนตก : สุณี

เมื่อรู้ว่า ค่ำรง กำลังจะถูกยิง สุณี ตกใจกลัวมาก จนทำอะไรไม่ถูก

ฉาก: (MONTAGE INSERT)

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องทำงาน / กลางคืน ฝนตก : ใหญ่

เงาภาพที่ผนังห้องของใหญ่ มองเห็นชัดเจนว่า ใหญ่กำลังจ่อปืนที่ขมับของตัวเอง
เหงื่อไหลเต็มใบหน้า ตาแดงก่ำ เหมือนจะร้องไห้ มีอสูร ขณะเหนียวไถปืน

เสียงปืนดังขึ้น 1 นัด เล็ดกระเซ็นไปถูก รูปถ่ายของใหญ่ จนเล็ดไหลเยิ้ม เลี้ยวเวลาที่ถัดมา ก็ได้ยินเสียง
ปืนดังขึ้นอีก 2 นัด ในความมืด ก็ออกไปทิ้งหม้อบ้าน

ฉาก: (MONTAGE INSERT)

ภายนอก / ถนนซอยแคบ / กลางคืน ฝนตก : ค่ำรง

ค่ำรง ที่กำลังตะเกียกตะกายหนีต่อ ก็แน่นิ่งไป

ฉาก: (MONTAGE INSERT)

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องทำงาน / กลางคืน ฝนตก : ใหญ่

มองเห็นส่วนหนึ่ง ของขอบโต๊ะ และพื้นโต๊ะทำงาน ชัดเจน ในระยะใกล้ ลักครู่ ศีรษะของใหญ่ หล่นลงมา
กองอยู่บนพื้นโต๊ะ แน่นิ่งไป ปล่อยให้บรรยากาศเศร้าสลด เข้ามาแทนที่

ฉาก: (MONTAGE INSERT)

ภายนอก / ถนนซอยแคบ / กลางคืน ฝนตก : ค่ำรง

เห็นรอยเลือดไหล ออกทางกลางศีรษะ ของค่ำรง ปะปน ไปกับน้ำฝน ที่กำลังตกลงมา

เห็นใบหน้าของ สุณี ตกใจสุดขีด พร้อมหวีดร้องสุดเสียง โหยหวน ได้ยินไปทิ้งหม้อบ้าน

สุณี สะดุ้ง ตกใจตื่นขึ้นมากลางดึก เหงื่อไหลท่วมตัว มองดูข้างๆ ใจ้ กำลังนอนหลับสนิท

FADE

ขึ้นข้อความ ชื่อผู้เขียนบทภาพยนตร์ และชื่อผู้กำกับภาพยนตร์

ฉาก: (ต่อเนื่องกับ TITLE) – SCENE NO. :55 (ต่อจาก SCENE NO.:00B)

ภายใน / บ้านของใหญ่ ห้องทำงาน / เข้าครัว : ใหญ่ (ยังไม่เปิดให้เห็นหน้า)

เฟดภาพขึ้น มองเห็นมือของใหญ่ (ตอนเริ่มเรื่อง) ที่กำลังจดบันทึกประจำวัน ชัดเจนขึ้น แต่เมื่อมองจากด้านหลัง เขาแสดงความไม่พอใจ เขาจึงขยำกระดาษที่บันทึก พร้อมกับฉีกสมุดเล่มนั้น แล้วโยนลงตะกร้าไป จากนั้น ลุกเดินออกไปเปิดประตู แล้วเดินออกจากห้องไป

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :56

ภายนอก / บ้านปัจจุบันของใหญ่ ระเบียงบ้าน / เข้าครัว : ใหญ่ วิภา อ้า

รอบๆ ระเบียงบ้าน มองเห็นเครื่องเฟอร์นิเจอร์ ที่ทำจากวัสดุรีไซเคิล เครื่องมือนวดแผนไทย กาขงสมุนไพรไทย ภาพกว้างออกไป เห็นบรรยากาศบริเวณบ้านร่มรื่นด้วยสวนไม้ประดับ สลับกับพืชสมุนไพร ผักปลอดสารพิษ มองเห็นป้ายบอกรถใช้น้ำมันไบโอดีเซล ภาพนั้นไกลออกไป เห็นผู้คนเดินไปมาอย่างมีความสุข สมนะเดินบิณฑบาต

ที่ระเบียงบ้าน ชายคนหนึ่งที่คือ ใหญ่ ด้วยวัย 60 ปี หันมายิ้มอย่างมีความสุข อ้า ขณะนี้อายุได้ 15 ปี วิ่งมากอดพ่อ ลักครู่ จากนั้น เขาทั้งสองจึงเบนสายตามองไปที่ พระบรมฉายาติสลักษณ์ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่มีข้อความถวายพระหัตถ์ “พออยู่ พอกิน”

O.S. (วิภา)

“อ้า กับ พ่อ มาทานข้าวกันได้แล้วจ้ะ”

วิภา เรียกให้สองพ่อลูกไปกินข้าวด้วยกัน ก่อนที่สองพ่อลูกจะผละไป เขาทั้งสองยกมือไหว้ พระบรมฉายาติสลักษณ์ ด้วยจิตคารวะระนอบน้อมยิ่ง

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :57

ภายนอก / บ้านปัจจุบันของใหญ่ ได้ฤกษ์บ้าน / เข้าครัว : ใหญ่ วิภา อาย อ้า สุณี

อาย สาวน้อย วัย 17 ปี กำลังช่วยแม่ วิภา จัดเตรียมอาหาร ตักข้าวกล้องที่หุงสุกใหม่ ใส่จาน ให้พ่อและน้อง

อวย

(ขณะจัดผักใส่จาน มองไปเห็น สุณี เดินผ่านมา)

“บ๊านี้ มาพอดี... บ้า ทานข้าวเข้ากับ อวย นะจ๊ะ นี่...อวยทำเองกับมือเลย”

“ปอเบ๊ยะใส่เห็ด กับน้ำจิ้มรสเด็ด นี่ก็แกงเรียงฟุ้งทอง ฝีมือแม่เค้า”

“ผักเยอะแยะเนี่ย เป็นอาหารโปรดของพ่อ กินผักอายุยืน คนก็อายุยาว”

วิภา

(ขณะตักข้าวกล่อม ที่สุกใหม่ ใส่จาน)

“แหม... เข้านี้ แต่งตัวซะเรียบร้อยเลยนะ”

ใหญ่ กับ อ้า เดินมาถึงพอดี และ อ้าจะช่วยแม่

วิภา

“ไม่ต้องหรอกจ๊ะ เคี้ยวแม่ทำเองลูก”

“พี่นี่มาก็ดีแล้ว มาทานข้าว พร้อมๆ กันเลย มะ”

สุณี

(กำลังจัดเตรียม ออกไปข้างนอก)

“ไม่ล่ะจ๊ะ พวกคุณทานกันเถอะ ฉันต้องไปรีบฟุ้ง ที่เรือนจำ”

วิภา

(มองหน้า ใหญ่ และสุณี เพราะนึกขึ้นได้)

“เฮอ จริงสินะ”

สุณี

(พูดยิ้ม ทั้งๆ ที่น้ำตาคลอเบ้า ก่อนที่จะเดินจากไป)

“ฉันรอวันนี้มา 7 ปี แล้วนะ”

CUT

ฉาก: – SCENE NO. :75

ภายนอก / เรือนจำ ณ จุดปล่อยนักโทษ / กลางวัน : ดำรง สุณี

สุณี ไปยืนรอ ที่หน้าประตู พอประตูเปิดออก สุณี ตีใจจนร้องไห้ และวิ่งเข้าไปโอบกอดผัวรัก

ข้อความล่างจอภาพ

“ตำรวจ ถูกศาลตัดสิน ให้จำคุก ข้อหาค้ายาบ้า เป็นเวลา 20 ปี ”

“ด้วยพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าพระราชทานอภัยโทษให้”

“ในฐานะนักโทษชั้นดี ลดโทษ เหลือจำคุก 7 ปี”

CUT

ฉาก: - SCENE NO. :76

ภายนอก / ศูนย์ฝึกอบรมเศรษฐกิจพอเพียง / กลางวัน : ทรงวิทย์

ทรงวิทย์ กำลังเป็นวิทยากร บรรยาย ให้กับศูนย์ฝึกอบรม

ข้อความล่างจอภาพ

“ทรงวิทย์ กลายเป็นสัญลักษณ์ ของการดำเนินธุรกิจแบบพอเพียง”

“ที่อุทิศตนเพื่อสังคม ยึดมั่นในหลักการ -ตัวอย่างที่ดี มีค่ากว่าคำสอน-”

V.O. (ใหญ่)

“ทุกคนก็เป็นมนุษย์ มีกิเลส ที่อยากได้ อยากมี อยากเป็น”

“แต่ถ้ารู้จักพอ รู้จักฟังตนเอง ฟังพวคนรอบข้าง ในบางเรื่อง”

“รู้จักประมาณตัวเอง ในบางครั้ง รู้จักปฏิเสธ ในบางคราว”

“ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับคนรอบข้าง ในทุกๆ เรื่อง”

“แล้วเราจะฝันเห็นสังคมที่ดีกว่านี้ ไม่ได้หรือ”

“เพราะเราไม่พอก เราไม่เพียร เราจึงอยู่อย่างพอเพียงได้”

ขึ้นข้อความเครดิต ทีมงานสร้าง และผู้สนับสนุน

จบ.

ข. บุคลิกภาพของตัวละครหลัก

ใหญ่ (นายทรงกิต กิตติเทพพาท)

สถานภาพทั่วไป :

ถูกฆาตนาผู้มั่งคั่งจะกิน ที่พ่อแม่ทิ้งสมบัติไว้ให้ เป็นที่นาสวยๆ 200 ไร่ กับที่ดิน 50 ไร่ หลังเรียนจบ รัฐศาสตร์แล้ว กลับไปพัฒนาบ้านเกิด (ต.แสงสุข) แต่งานกับ “วิภา” ซึ่งมีอาชีพเป็นครู ชีวิตดำเนินไปด้วยดี แต่เขาไม่พอใจในสิ่งที่มีอยู่ จึงลงทุน ทำธุรกิจรีสอร์ท จนมีฐานะร่ำรวย มีบ้าน มีรถ มีลูกสาว ถูกชายด้วยกัน 2 คน เมื่อมีเงิน ทำให้นิสัยใหญ่ เปลี่ยนไป จากคนดี กลายเป็นคนพุ่มเฟิย สุ่มซ่าม เจ้าสำราญ มีเมียน้อย โลกไม่รู้จักพอ จนเป็นสาเหตุให้ธุรกิจของเขา ประสบความล้มเหลว และฆ่าตัวตาย ในที่สุด

อุปนิสัย :

แพ้ไม่เป็น หัวดี เจ้าชู้ อะอะโวยวาย

จุดแข็ง :

กล้าคิด กล้าทำ กล้าเสี่ยง (มีทุน มีเพื่อน มีปัญญา มีความกล้า)

ความใฝ่ฝัน :

เป็นนักธุรกิจใหญ่ ที่ไร้คู่แข่ง มีเกียรติในวงสังคม มีเงินหลักพันล้าน

อุปสรรค : ปัญหาเศรษฐกิจของสปป

ภายใน (1) ไม่เข้าใจ ไม่ชอบ แนวคิดของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (2) ไม่เห็นด้วยกับแนวคิด และวิถีชีวิตของเชียงใหม่ (3) ตีอรั้น ไม่มีเหตุผล เชื้อมันตนเองสูง ภายนอก (1) คำคัดค้านของ วิภา ไม่อยากให้ทำโครงการธุรกิจขนาดใหญ่เกินตัว (2) คำเตือนของเชียงใหม่

ครูวิภา (นางวิภา กิตติเทพพาท)

สถานภาพทั่วไป :

เป็นภรรยาของ ใหญ่ มีอาชีพเป็นครูสอนหนังสือ เป็นแม่บ้านที่ดี ชาวบ้านรัก ยกให้เป็น นางฟ้าประชาชน

อุปนิสัย :

จิตใจเยือกเย็น สุขุม รักสังคม มีน้ำใจ

จุดแข็ง :

เป็นคนละเอียดอ่อน มองโลกในแง่ดี เป็นที่รัก เคารพ ศรัทธา ของชาวบ้าน เป็นผู้นำความคิด

ความใฝ่ฝัน :

อยากให้สามี ลดความกล้า บ้าบิ่นของตัวเองลงบ้าง อยากให้ทุกคนในหมู่บ้าน รู้จักยับยั้ง ระวังใจ ไม่ปล่อยใจ เติลไปกับสิ่งชั่วๆ ให้รู้จักพึ่งตนเอง ใช้ชีวิตแบบพอเพียง

เอี้ยทรงวิทย์ (นายทรงวิทย์ เหล่าวิทยากร)

บุคลิกภาพ เป็นตัวแทนของนักธุรกิจขนาดเล็ก ที่ดำเนินธุรกิจรวม ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ระดับ 2

สถานภาพทั่วไป :

เป็นชายไทย เชื้อสายจีน อายุประมาณ 45 ปี เป็นคนร่างท้วมนิดๆ เจ้าของบริษัท Thai OTOP Com.,Ltd. จำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องตกแต่งบ้าน ที่ทำจากไม้ ทั้งตกแต่งภายใน และตกแต่งภายนอก เป็นเพื่อนรุ่นพี่ของ ใหญ่ ที่ใหญ่นับถือมาก จบบริหารธุรกิจ มาโดยตรง มีภรรยา ชื่อ ริน

อุปนิสัย :

เป็นคนใจกว้าง มีน้ำใจ ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น สุขุม รอบคอบ รักเพื่อน ซื่อสัตย์ จริงใจ

จุดแข็ง :

เข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รู้จักคิดแก้ไขปัญหา อย่างมีสติ มีหลักการ มีเหตุผล จัดลำดับขั้นตอน และให้ความสำคัญ ของปัจจัยธุรกิจ ได้เป็นอย่างดี เงินสด พนักงาน คู่ค้า ลูกค้า

ความใฝ่ฝัน :

อยากให้พนักงานทุกคน มีคุณภาพ ศักยภาพ ลด ละ เลิก ฟุ้งฝัน ชยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ รักพระเจ้าอยู่หัว และศรัทธาในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะ อยากให้ใหญ่ รู้จักตัวเองให้มากขึ้น

อุปสรรค :

ภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่ แต่ก็ยังเป็นบทพิสูจน์ ความสามารถของ ทรงวิทย์ ในการคิดเอาตัวรอด ในภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ จนกลายเป็นแบบอย่างของ นักธุรกิจรุ่นใหม่ ที่คิดจะแสวงหาแนวทางดำเนินธุรกิจแบบ พอเพียง

สุณี (นางสุณี วงศ์มหาคุณ)

สถานภาพทั่วไป :

อายุประมาณ 42 ปี อาชีพเกษตรกร ทำนา ทำสวน เป็นหลักมาตั้งแต่ยังสาว โดยใช้เคมีเกษตรทุกชนิด จนอายุเข้าสู่วัยกลางคน เริ่มเจ็บป่วยให้เห็นเพราะพิษสารเคมี พ่อแม่เป็นคนมีฐานะ แต่งงานกับ ดำรง เพราะเห็นว่า รง เป็นคนหล่อ ชยัน พุดเก่ง ทำหน้าที่เป็นแม่บ้านที่ดี มีลูกด้วยกัน 2 คน ชื่อ จอย กับ ใจ

อุปนิสัย :

ชอบดูละครน้ำเน่า และเล่นหวย

จุดแข็ง :

เป็นคนขยัน ดูแลไร่ สวน ทุกวัน อ่านอนซอนง่าย

ความใฝ่ฝัน :

อยากมีเงินเยอะๆ อยากได้บ้านหลังใหม่ คู่เย็น ที่วีใหม่ และซื้อรถจักรยานยนต์ให้ลูกไปโรงเรียน

และซื้อทองให้ตัวเองและลูกใส่ด้วย อยากหายป่วย อยากให้ลูกเรียนพยาบาล หรือเป็นแพทย์ และอยากได้ อยากมี อยากเป็น เหมือนที่คูที่คู่

อุปสรรค :

ติดเล่นพนัน หวย ละครน้ำเน่า ป่วยจากพิษสารเคมีเกษตร

ตำรวจ (นายตำรวจ วงศ์มหาคุณ) หรือ รง

สถานภาพทั่วไป :

อายุ 45 ปี อาชีพ เกษตรกร และรับจ้างทั่วไป มีภรรยาชื่อ สุณี มีลูกสาว ชื่อ จอย และใจ ไม่มีที่นาเป็นของตนเอง ชอบดื่ม และเล่นการพนัน

อุปนิสัย :

รักสนุก พุดมาก โวยวาย ชอบดื่ม เมื่อดื่มแล้ว จะเล่นพนันจนหมดตัว (ใจถึงตอนเมา)

ความใฝ่ฝัน :

อยากมีบ้าน มีเงิน ชื่อเหล่านี้ อยากคุยกับเขาบ้าง

จอย (นางสาววิศรา วงศ์มหาคุณ)

สถานภาพทั่วไป :

เป็นลูกสาวคนเดียวของ สุณี และ รง หาเงินเองตอนเรียน เรียนจบ แคร่ระดับ ปวส. สาขาทัศนศิลป์ ไปสมัครทำงานกัน บริษัทของ ทรงวิทย์

อุปนิสัย :

รักสนุก แต่มีความรับผิดชอบ ชอบคิดใหม่ ทำใหม่ ได้ประโยชน์

จุดแข็ง :

เป็นคนพูดสนุก กตัญญู มีความคิดสร้างสรรค์ เข้าใจโลกตามความเป็นจริง รู้จักแยกแยะว่าอะไรดี ไม่ดี อะไรควร ไม่ควร ซึ่งมักจะขัดแย้งกับการกระทำของ แม่ ละพ่อเสมอ

ความใฝ่ฝัน :

อยากให้แม่หายป่วย พ่อเลิกดื่มเหล้า เพราะ หวย และ เหล้า ทำให้ครอบครัวเดือดร้อน

เสียบัญชัช (นายบุญชัช อยู่บ้านเช่า)

สถานภาพทั่วไป :

เป็นคนมีเงิน ปล่อยเงินกู้ในระบบ มีอิทธิพล เป็นเจ้าของบ่อน อายุประมาณ 50 ปี มีลูกน้องคนโปรด 2 คน คือ โขกุน กับ ไร่บ๊อด คนหนึ่ง ใจคอโหดเหี้ยม อีกคน บ๊องๆ

อุปนิสัย :

เป็นคนไม่ค่อยพูด แต่เด็ดขาด

จุดแข็ง :

มีเงินให้ชาวบ้านกู้ ไม่จำกัด แต่คิดดอกเบี้ยแพง ร้อยละสิบ ถึงร้อยละยี่สิบ

ความฝัน :

อยากเป็นผู้แทน อยากให้กำนันใหญ่ ช่วยเป็นหัวคะแนนให้

อุปสรรค :

ถูกหนี้ ไม่มีเงินใช้หนี้ ตามเก็บหนี้ไม่ได้ ทางแก้ คือยึดหลักทรัพย์ถูกหนี้ไว้

ค. ฉาก และ สถานที่ ในเรื่อง

(01) ศูนย์ฝึกอบรมเศรษฐกิจพึ่งตน ชุมชนเข้มแข็ง ตำบลแสงสุข
(ชุมชนปฐมอโศก จ.นครปฐม และชุมชนสันติอโศก กทม.)

มีสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ อบอุ่นด้วย วัฒนธรรม ความเป็นมิตรไมตรี มีนักบวช ชาวชุมชน มีนักเรียน มีคนทำงาน มีงาน มีโรงฝึกงาน มีนาข้าว-สวนผัก ไร้สารพิษ มีร้านค้า โรงปุ๋ย หน่วยพยาบาล แพทย์แผนไทย มีศาลาห้องประชุมฝึกอบรมขนาดใหญ่ มีสระน้ำ มีวิทยากรให้ความรู้

(01.1) ห้องประชุมใหญ่ ศาลาอเนกประสงค์

(01.2) โรงฝึกงาน (โรงเห็ด โรงปุ๋ย โรงสีข้าว)

(01.3) โรงอาหาร

(01.4) สวนผัก

(01.5) โรงสุภาพ

(01.6) สนามกีฬาอารียะ

(01.7) ร้านค้าชุมชน ร้านสหกรณ์ชุมชน

(02) บ้านเดิมของใหญ่ กับ ครูวิภา ยุคที่เริ่มต้นชีวิตแต่งงานกันใหม่ๆ สภาพไม่หรูหรา ชีวิตพอเพียง มีความสุข เพราะ ด้านหลังของบ้าน ติดสวนผัก สวนผลไม้ ติดคูน้ำ จำนวน 50 ไร่ ต่อมาบ้านหลังนี้ ใหญ่ ให้ ค่าง สุณี และ ลูก มาอยู่ เพื่อมาช่วย งานในสวนของใหญ่ด้วย

(02.1) บริเวณหน้าบ้าน และบริเวณบ้าน ใต้ถุน รั้วผักกินได้

(02.2) ห้องนอน

(02.3) ห้องรับแขก - ห้องกินข้าว

(02.4) โรงปุ๋ย เรือนเพาะชำ สระน้ำ

(02.5) สวนผลไม้ สวนผัก

(03) บ้านของใหญ่ ยุคที่ร่ำรวยแล้ว เป็นบ้านหรู มีบริเวณ ราคาไม่ต่ำกว่า 10 ล้าน อยู่ไม่ห่างจาก บ้านหลังเดิม บ่งบอกว่า เจ้าของบ้าน เป็นนักธุรกิจใหญ่

(03.1) บริเวณหน้าบ้าน รั้ว ที่รับรองแขก สระน้ำ ที่จอดรถ สนามหญ้า

(03.2) ห้องทำงาน

(03.3) ห้องรับแขก

(03.4) ห้องอาหาร

(03.5) ห้องนอน

(03.6) ระเบียงบ้าน

(04) บ้านของสุณี และ ค่าง เป็นบ้านแบบชาวบ้านทั่วไป ใต้ถุนสูง มีบริเวณ เห็นภาพทวย
รัฐบาล และขวดเหล้า เพื่อบ่งบอกว่า เจ้าของบ้าน จนซ้ำซาก ดิดทวย ดิดเหล้า และเป็นเกษตรกร

(04.1) บริเวณบ้าน ลานหน้าบ้าน ใต้ถุน แวดล้อมด้วย ข้าวของรก รุงรัง ไม้ สุนัข

(04.2) ห้องครัว หรือ ส่วนที่ทำอาหาร

(04.3) โต๊ะนั่งกินเหล้า ของค่าง กับเพื่อน

(05) OTOP STORE ของทรงวิทย์ ประกอบด้วย สำนักงาน บจก. ห้องประชุม โรงงาน โรงเก็บ
วัตถุดิบ ร้านแสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ (Show room) มีผลิตภัณฑ์ OTOP เป็นจำนวนมาก สิ่งที่บ่งบอกว่า
ทรงวิทย์ เป็นคนมีแนวคิด ศรัทธา เชื้อมั่น ในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ก็คือ มีพระบรมฉายาติ
ลักษณ์ของในหลวง มีhingหนังสือธรรม หนังสือเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และอาชีพ ตามแนวปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง มีสวนผักข้างบ้าน (สวนสามวา) มีสวนผักแว่น มีต้นไม้พุดได้ มีถังแยกขยะ มีเครื่องใช้
ภายในบ้านที่ทำจากวัสดุรีไซเคิลอยู่หลายชิ้น มีรถที่ใช้ไบโอดีเซล

(05.1) ห้องทำงานของ พนักงาน

(05.2) ห้องทำงาน ของ ทรงวิทย์ (ส่วนที่ทำงานของทรงวิทย์ แยกกับ ส่วนที่ทำงานของริน)

(05.3) ห้องแสดงสินค้า (Show room)

(05.4) โรงงาน

(05.5) ห้องประชุม

(05.6) ที่จอดรถ และ ห้องอาหาร

(06) บ้านของเสี่ยบุญชัย เป็นบ้านหรูระดับเจ้าพ่อ อธิพิพล มีผู้คนเข้าๆ ออก อยู่เป็นประจำ

(06.1) บริเวณหน้าบ้าน สระน้ำ รั้วบ้านหรู คูมิดชิด มีโรงเก็บรถ

(06.2) ห้องรับแขก

(07) โรงเรียนระดับการศึกษาพื้นฐาน เป็นโรงเรียนขนาดเล็กในหมู่บ้าน มีนาข้าว และลำคลอง อยู่
ติดกับ โรงเรียน มีสนามเด็กเล่น มีหอประชุม ที่ใช้เป็นที่พักประชุมชาวบ้านได้ เป็นศูนย์อบรมย่อยๆ

(07.1) บริเวณโรงเรียน สนามเด็กเล่น สนามหน้าเสาธง สวนหย่อม

(07.2) ห้องเรียนครุวิภา

- (07.3) ห้องประชุม
- (08) สถานกิจกรรมบุญประเพณีขวัญข้าว มีเวที มีรูปปั้นแม่โพสพ มีเครื่องขยายเสียง มีปะรำพิธี
- (08.1) เวทียกพื้นสูง มีอาสนะสงฆ์ มีพระบรมฉายาลักษณ์ มีข้อความ โศลกธรรมะ
- (08.2) รูปปั้นแม่โพสพ
- (08.3) เพลงที่พักสำหรับ ชาวบ้าน ที่มาร่วมงาน
- (08.4) มีดนตรี ลำโพง ขยายเสียง ให้ชาวบ้านได้ร้องเพลง รำวง หลังเสร็จสิ้นพิธี
- (09) ศาลาประชาคม ของหมู่บ้าน เป็นที่จัดประชุม กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชน
- (10) คอนโดหรู เป็นคอนโดมีเนียม ที่ใหญ่มีห้้นสวนด้วย มีห้องหนึ่ง ที่ใหญ่ซื้อให้ ก๊ฟ มีน้อย อยู่
- (11) สวนอาหารริมบึง เป็นสวนอาหารที่ ใหญ่ น้ดกับ ทรงวิทย์ สกต โอลัน ไปป้รึกษางาน
- (12) โกดังเก็บข้าวเปลือก เป็นสถานที่แลกเปลี่ยนขายยาบ้า
- (13) ทุ่งนากว้าง ข้าวสีเขียว
- (14) บริเวณ ภายในชุมชน เห็น ถนน ฝากกลางชุมชน สองฝั่ง ประกอบด้วยบ้านเรือนของชาวบ้าน ร้านขายของชำ
- (15) RESORT & SPA
- (15.) บริเวณ สนาม ถนน สระน้ำ วิว
- (15.) LOBBY ติดต่อสออบถาม
- (15.) ห้องพัก ห้องสปา
- (16) ถนนชอยแคบๆ รกรุงรัง

ง. อุปกรณ์ประกอบฉาก ประกอบเรื่อง (PROB-SET)

- (01) รถเก้ง รถปิ๊กอัพ รถจักรยานยนต์
- (02) กรอบรูปถ่ายของใหญ่ ขนาด 20 นิ้ว
- (03) HOME THEATHR และ คอมพิวเตอร์
- (04) ปืนพกสั้น และ อุปกรณ์จู่โจมเบิด
- (05) อุปกรณ์พิธีทำบุญขวัญข้าว

จ. เพลงประกอบภาพยนตร์

เพลงที่ 1 “ไฟไหม้ หัวใจพอเพียง”

คำร้อง-ทำนอง: สู้ดิน ชาวหินฟ้า

ขับร้อง: รัตนกนิทร์ ปันธาคากุล

(ดนตรี)

มอง ออกไป ท่ามกลาง สายฝน โปรยปราย
ไป ให้ไกล ให้ลึม ถิ่นที่ อากาศ
คูซ้าว ในนา แลัวเอน กายหนุน ตักนอน
เสียง เธอรำพัน เสียง คำอ้อนวอน ไม่จางหาย

เอาแรง แลกเงิน เป็นหน ทางเดิน ชีวา
ลืมหอง ทุ่งนา มุ่งสู่ เมืองศรี วิไล
เมื่อ มีเงินตรา เสพหา ความสุข ไร่-ไป
เส้นทาง ทุกข์แสน ยาวไกล ระบายมุข ทุกข์พา หลง ... ทาง

อยากเฉยวจา พ่อ ขอ โทษ
เมียรัก ขยำโกรธ ที่คิด นอก ใจ
ขอ สัญญา ขอ อกัย
ขอเป็น คนใหม่ จนชั่ว ชี วิ

บุญ ยังมี ชี้น ทางเดิน ถูกตรง
อย่าง มั่นคง จนพัน ม่านหมอก โลภก็ย
มุ่งสู่ เส้นทาง อยู่อย่าง พอ ดี
เพิ่ม สีสันต์ ชีวี ู่ ... วิถี ... บุญ ... นิยม

เพลงที่ 2 “ข้าวนาบุญ”

คำร้อง-ทำนอง: สุนิตา ชาวหินฟ้า
ขับร้อง: ร้องหมู่ (จังหวัดราชบุรี)

(สร้อย) ขอขอบคุณ ๆ ๆ ได้กินข้าวบุญ มาจากนาบุญ ที่ได้บุญบุญ
กสิกรเป็นผู้มีคุณ ผลบุญนั้นก็มิค้ำ กสิกรรมมีผลเจริญ

พวกเรามาฝึกกลดละ เป็นคนใจพระกล้าหาญอดทน
เหล่าบุหรี่ปาให้เสียคน (ซ้ำ) ศักดิ์ศรีบ่ป่น ทุรนทุราย

อยากกรวย ก็ไปซื้อหอยเบอร์ หลงละเมอ หวังลาก็อันใหญ่
สองมือ ขยันทำไป (ซ้ำ) ทำได้เท่าไร แจกให้นายทุน (สร้อย)

พึ่งตนให้ได้พอดี เกษตรอินทรีย์ ปลอดภัยให้เป็นไท
สารเคมี ก็ไม่ต้องใช้ (ซ้ำ) ให้อันตราย ต่อชีวิตดี ๆ

สุขภาพเราก็แข็งแรง มาช่วยฮอมแสง คลุกปุ๋ยอินทรีย์
ทำได้เท่าไร แจกจ่ายกันไปสิ (ซ้ำ) ได้ใช้ปุ๋ยฟรี ปุ๋ยดี ปุ๋ยบุญ (สร้อย)

อยากจน แต่ไม่ยากจน นี่คือนคนจนผู้ยิ่งใหญ่
เป็นคนจน แต่รวยน้ำใจ (ซ้ำ) ทำกินพอใช้ แจกจ่ายเจือจาน

ชุมชนเราก็เข้มแข็ง มาร่วมลงแรงสร้างสมอุดมการ
อบรมกลสิกรรมไร่สาร (ข้าว) ให้ยั่งยืนนาน สถาบันบุญนิยม (สรั้อย)

เพลงที่ 3 “ดาวคืนคืน”

คำร้อง-ทำนอง: สุทิน ชาวหินฟ้า

ขับร้อง: ร้องหมู่ (จังหวัดราชบุรี)

-วอนลมหนาว ช่วยบอกดาว เจ้าอยู่ที่ใด
เธอรู้หรือไม่ หลายคน นั้นเฝ้าหวนหา
เจ้าจากไปไกล ทิ้งนาไร่ ไม่เคยหวนมา
พ่อแม่ลุงป้า น้าอา ถาม...ถึงคนชื่อดาว

-อ่านจดหมาย จากพี่ชาย ส่งมาหรือยัง
วอนแม่ร้อยชั่ง ย้อนคืน ท้องถิ่นเกิดสาว
กลับมาพลิกฟื้น ดินคืน ที่เคยซบเซา
จากพิษเคมี ปวดร้าว ขอร้องน้องดาวคนดี

**เกษตรอินทรีย์ ชูชีวิตคนบ้านนา
ปลูกผักไร่สารพิษฆ่า ชีวภาพอมอยู่สุชี
เศรษฐกิจพอเพียง หล่อเลี้ยงมานานหลายปี
เอื้ออาทรภักดี ให้มากมีน้ำใจ

-วอนเกิดสาว ขอร้องดาว ให้รีบคืนกลับ
ตัดใจลาถับ เลิกแล้ว สิ่งทีหลงไหล
บ้านทุ่งวันนี้ มีรอยยิ้ม อิ่มจากใจ
มาร่วมโพธิ์อาศัย ส่งเสริมให้คนทำดี

(ดนตรี)

เกษตรอินทรีย์ นี่คือวิถีบ้านนา
ไร่สารพิษภัยถ้วนหน้า ชีวภาพอมอยู่สุชี
เป็นภูมิปัญญา สืบทอดมานานหลายปี
เอื้ออาทรภักดี ให้มากมีน้ำใจ

วอนเกิดสาว ขอร้องดาว ให้รีบคืนกลับ
ตัดใจลาถับ เลิกแล้ว สิ่งทีหลงไหล
บ้านทุ่งวันนี้ มีรอยยิ้ม อิ่มจากใจ
สร้างสังคมเครือข่าย พึ่งตน ของคนทำดี.

